Akbaba

Almanya birleşmeğe davet ediliyor:
— Bana gel!

Küçük..
fakat benim!

EMLÂK
BANKASI

YAPI TASARRUFU...na
başlamıştır

AKBABA

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Ahmet Koçer

Basıldığı yer: ŞAKA Matbaası
İSTANBUL
Sayısı 35 Kuruş

ABONE ŞARTLARI :
Türkiye için, yıllığı (52 sayı hesabiyle) 18 lira, altı aylığı 9 lira, üç aylığı 450 kuruştur.

Yabancı memleketlere, yıllığı 30 lira, altı aylığı 15 lira, üç aylığı 750 kuruştur.

Gönderilen yazılar, resimler, basılsın, basılmasın, iade olunmaz.

ADRES : Nuruosmaniye Caddesi, numara 57, İstanbul.

Telefon : 21649

İŞTAHSIZ
YAVRUNUZA
PA-Ro
ÇOCUK MAMASI

KEMİKLERİ
ZAYIF
YAVRUNUZA
PA-Ro
ÇOCUK MAMASI

DİŞLERİ
GEÇ ÇIKAN
YAVRUNUZA

5 VİTAMİNLİ PA-RO
ÇOCUK MAMASI

YEDİRİNİZ

Akbaba Yayınevi

İstediğiniz en özlü, en zarif, en güzel kitaplar size :

AKBABA
YAYINEVİ
VERECEKTİR

T.C.
Ziraat
Bankası

VADELİ, VADESİZ TASARRUF HESAPLARI İÇİN BU YIL 650,000 LİRALIK BİR İKRAMİYE PLÂNI HAZIRLANMIŞTIR. BU PLÂNDA 10 ÇEKİLİŞTE

14 EV

AYRICA,

10.000, 1.000 ve 500 LİRALIK İKRAMİYELER, TRAKTÖR ve ZİRAAT ALETTLERİ VARDIR.

ÇEKİLİŞLERE İŞTİRÂK ŞARTLARINI BANKA ŞUBE VE AJANSLARINDAN ÖĞRENMEKTE ACELE EDİNİZ.

Akbaba

Perşembe günleri çıkar. Siyasî mizah gazetesi

Sahibi: Yusuf ziya ORTAÇ

★ ★

18 Eylûl 1952 Perşembe ★ Cilt: 2, Sayı: 27 ★ Adres: AKBABA, Nuruosmaniye Caddesi, Numara 57. — İSTANBUL
Telefon: 21649

BİZE GÖRE

Karaborsada bir kelime

Yazan: Yusuf Ziya ORTAÇ

Akşam, nadir bir neş'enin ışığiyle içim pırıl pırıl, yüzüm bu gizli sevinç ile aydınlık, kelimeler dudaklarımda kahkahalaşarak eve döndüm.

İnsanlar, nekadar iyi yüzlüydü bu akşam... Kadınlar, şefkat gözlü hemşirelerdi.. Vapurda yorğun garsonun taşıdığı çay, eritilmiş yakuttu sanki..

Ve mavi bir teselliydi deniz...

Yemeğimi, iştah ile, güle konuşa yedim.

Sormayınız, ben de bilmiyorum bu saadetin sebebini...

Hayır, ne piyangodan yüz güldürücü bir ikramiye çıkmıştı bana, ne uzak bir akrabadan miras yemiştim...

Yok, yok.. O da değil: Yolda, güzel bir kadın, yüzüme istekli gözlerle bakmış ve tatlı bir sır sesiyle adımı da fısıldamış değildi...

Sebepsizdi bu neşe, bu sevinç!.

Sebepsiz mi?. Durun bakayım, hayır, büsbütün de sebepsiz değil galiba... Ne olmuştu bugün?.. Matbaadan çıkmış, bir otomobile atlamış, Köprüye, vapura inmiştim, değil mi?...

Sonra?.. Sonra şoföre bir buçuk lira vermiştim. Ve... Ve bir mucize olmuştu ansızın:

Şoför bana «teşekkkür» etmişti!

Teşekkür... İşte içimi aydınlatan, yüzümü güldüren, bana dünyayı daha güzel, insanları daha iyi gösteren sihirli kelime!...

Farkında mısınız dostlar?. Kaç yıl var ki, bu efendi kelimeyi unutur olduk artık.. Artık hiç kimse kimseye, evlât babaya, erkek kadına, esnaf müşteriye teşekkür etmiyor..

Geçen gün, beni matbaa kapısına bırakan bir şoföre, hakkı olan 104 kuruş yerine 150 kuruş vermiştim. Yüzünde, kapkara iki kaş öfkeyle çatık, susuyordu.

Azarlanmakla bıçaklanmak arasında gizli bir ürperti geçirerek sormuştum:

— Affedersiniz, sizden bir şey öğrenmek istiyorum.

Kelimesiz gözlerle yüzüme baktı.

— Acaba, dedim, teşekkürün tarifesini öğrenebilir miyim?.. Hakkınızdan nekadar fazla verirsem teşekkür edersiniz... İnsan, bazı bu kelimeyi duymak istiyor... Fiyatını bileyim de, belki arasıra paraya kıyar, dinlerim!.

Şoför, hiç cevap vermemiş ve galiba o benden korkarak, gaza basıp otomobili sürmüştü...

Sevgili okuyucularım, işte bütün gecemi aydınlatan sevincimin sırrı buydu. Çoktandır piyasadan çekilen, karaborsaya düşen bir kelimeyi duymuştum dün akşam!..

Hiddet

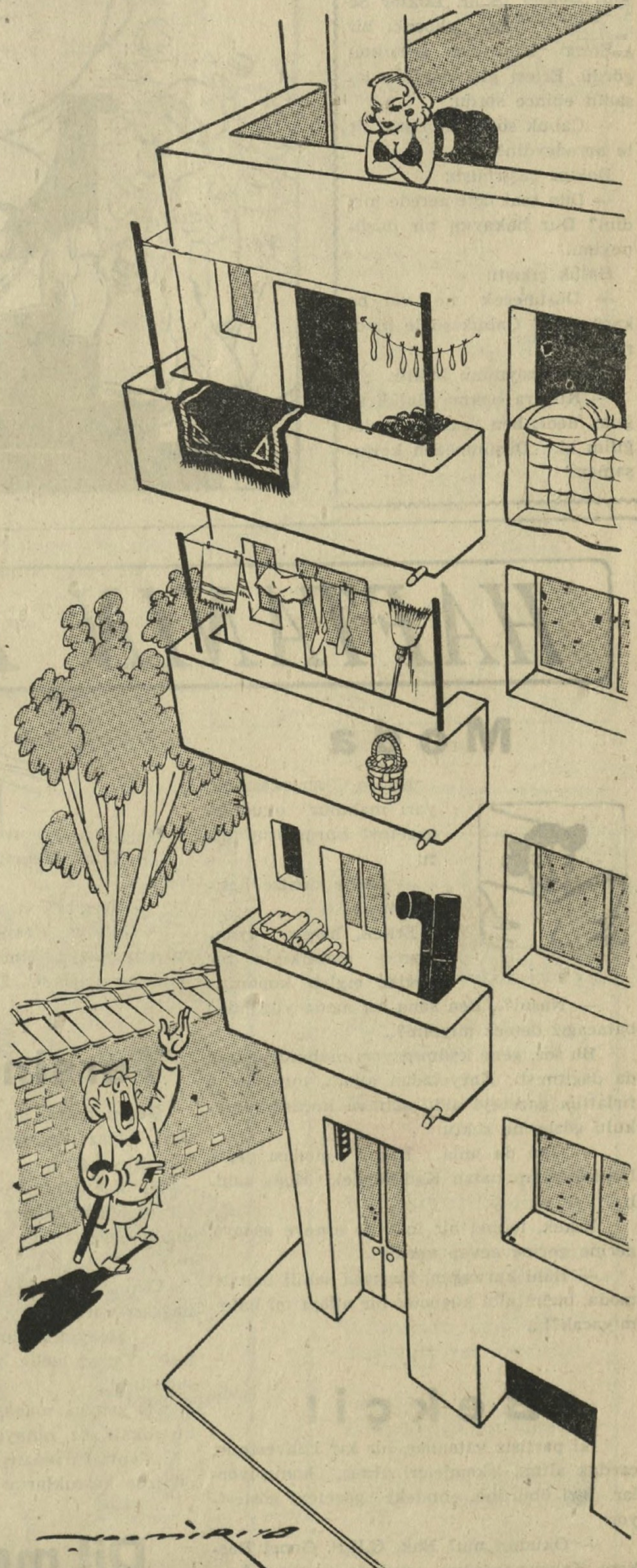
Maarif Vekili iken, Hasan Âli, Arif Nihat Asya'ya sinirlenmişti. Arkadaşı olan bir öğretmen vasıtasiyle ihtarda bulundu:

— Büyüklerle konuşmasını bilmiyor..

Ârif Nihad'ın mukabelesi:

— Git, aynen söyle: Büyüklerle konuşmasını bilmiyorum, bu bana ait bir hatadır. Fakat, kendini büyük adam sanmak, bu da ona ait bir hata!.

SARIYER CİNAYETİNDEN SONRA:

Babası — Kız, gir içeri!...

Aradaki fark!

Meşhur avukat Halûk Aşırı konuşkanlardandır. Doktor Selâmi'yi bir gün yabancı bir kadınla Köprüden geçerken gördü. Ertesi gün doktora tesadüf edince sordu:

— Çabuk söyle, dün saat üçte neredeydin?

Doktor şaşırmıştı:

— Dün saat üçte nerede miydim? Dur bakayım bir düşüneyim...

Halûk çıkıştı:

— Düşünecek ne var be kardeşim? Çabuk söyle diyorum!

Doktor boynunu büktü:

— Kusura bakma Halûkçuğum, dedi, ben senin gibi değilim ki... Düşünmeden konuşamam!

Ayvalıkta Halk Partisi hatibine patlıcan, domates attılar.. — Gazetelerden —

ZİYAFET!...

HAFTANIN PANORAMASI

Moda

Kadın, karyolasında, yarı mahmur okuduğu gazeteyi buruşturup attı:

— Moda denize batıyormuş...

Erkek, henüz uyanmamış mantıkiyle bir sevinç çığlığı kopardı:

— Nasıl?.. Ben sana bu moda yüzünden batacağız demez miydim?..

Bu söz, genç kadının yarı mahmurluğunu da dağıtmıştı. Karyoladan atladı, buruşturup fırlattığı gazeteyi aldı, açtı ve kocasının uykulu gözlerine soktu:

— Oku da anla... Kadın modası değil, Denize kayıp batan Kadıköydeki Moda sahili...

Erkek, tenbel bir inat ile esneye esneye, gerine gerine cevap verdi:

— İlâhi karıcığım, koskoca sahili batıran moda, bizim gibi küçücük bir aileyi mi batırmıyacak?!...

□

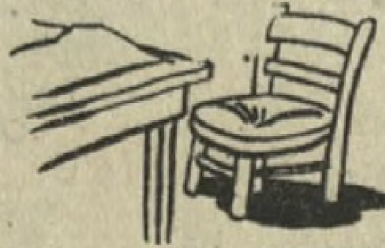
Bekçi!

İki partisiz vatandaş, bir kır kahvesinde, çardak altına iskemleleri atmış, konuşuyorlar. Biri öbürüne, elindeki gazeteyi gösteriyor:

— Okudun mu? Bak, C.H.P. Genel Başkanı Taksim ocağını açarken ne demiş?..

— Okumadım.. Ne demiş?

— Vatandaşların emrindeyiz demiş..

— Yaaa.. Memnun oldum, ödeşiyoruz demek!

— Ne gibi?.

— Öyle ya, yirmi yeri yıl vatandaşlar onların emrindeydi, şimdi iki yıldır da onlar vatandaşın emrinde.. Eh, buna da şükür!

□

Tersine dünya!

Geçen hafta, bir vapur, Boğaz kıyılarında bir yalıya girdi..

Bir kaç gün evvel de bir otobüsün denize daldığını gazetelerde okuduk.

Eski tulumbacıların nağrası vardı:

— Haayyt!.. Karada kaptan, denizde arslan!.. Yaman gelir, yaman gider Kasımpaşa yiğitileri!..

O zaman, mânasını pek anlıyamadığımız bu cakalı söz, nihayet anlaşıldı:

Kaptanlarımızın karada, arslanlarımızın denizde koştuklarını görüyoruz!

□

Dil meselesi!

Ada vapurunda, orta yaşlı iki erkek konuşuyor:

— Bizim oğlanda, yabancı dil öğrenme kabiliyeti hiç yok... İki yıldır, onun istifadesi için Büyükadaya geliyoruz.. Nafile... Daha iki kelime Fransızca, bir kelime İngilizce bilmiyor...

— Türkçesi nasıl?..

— Sorma... Etrafında Türkçe konuşan kimse olmadığı için, maatteessüf onu da unutmağa başladı!..

□

Adalet meselesi!

Bir muhalefet gazetesi, pazar günkü sayısının birinci sayfasına, beş sütun üstüne, koskoca bir başlık koymuş:

«**Adalet olmayan yerde huzur ve refah aramak mümkün değildir**»

Bunu kim söylemiş biliyor musunuz? Bir parti lideri, bir politika hatibi değil... Yargıtay'ın yeni çalışma yılına başlaması dolayısiyle sayın Yargıtay Başkanı söylemiş...

Bu sözler ilk defa mı söyleniyor. Hayır! Her sene, mahkemelerin tatili sona erince bu ulvi tören yapılır ve sayın reis, böyle güzel sözler söyler.

Peki, her yıl söylenen bir nutku, acaba niçin, sanki ilk defa söylenen gizli maksatlı sözlermiş gibi yayıyorlar?.

Anlaşılan, yirmi yedi yıl o güzel sözlere kulak tıkamışlar, şimdi ilk defa duyuyorlar da ondan!

Sarhoş'la Polis

Polis (Bir tramvay direğinin dibine çökmüş, gece yarısından sonra yüksek sesle şarkı söyleyen bir sarhoşa) — Hişşt! Bana bak! Sus! Neresi burası?

Sarhoş — Burası İstanbul Radyosu!

Polis — Kalk, saçmalama.

Sarhoş — Kalkmam. Proğram bozulur. Fasıl bitmedi daha. (Şarkı söylemeğe devam eder. Sesi güzelcedir.)

Polis — Kalk, diyorum.

Sarhoş — Kalkamam. Bana Mes'ut Cemil karışır. Fasıl bitmedikçe kalkamam.

Polis — Ne faslı?

Sarhoş — Acemaşiran.

Polis — Senin adın ne?

Sarhoş — Benim adım Safiye Aylâ..

Polis — Sen erkek olduğunu bile unutmuşsun.

Sarhoş — Ben erkek değilim.

Polis — Kadın mısın?

Sarhoş — Kadın da değilim.

Polis — Nesin ya?

Sarhoş — Safiye Aylâyım. (Şarkı söylemeğe devam eder.)

Polis — Nerede içtin sen?

Sarhoş — Ben ağzıma bir damla içki koymam. Sesim bozulur.

Polis — Sen şimdi sarhoş değil misin?

Sarhoş (Ayağa kalkar ve sallanır) — Ben mi? Ne münasebet! Sarhoş sensin.

Polis — Ağzını topla!

Sarhoş — Öyle ya... Sallanıyorsun!

Polis — Nerede oturuyorsun sen?

Sarhoş — Evimde.

Polis — Evin nerede senin?

Sarhoş — İstanbulda.

Polis — İstanbulun neresinde?

Sarhoş — Ooo.. Sen de ahiret suali soruyorsun. Kimsin sen? Ne hakla soruyorsun bunları bana?

Polis (Düşünür ve güler) — Ben Radyo müdürüyüm.

Sarhoş (Kendini toplıyarak ve önünü ilikliyerek) — Radyo müdürü mü?

Polis — Evet. Mes'ut Cemil benim.

Sarhoş (Polisin elini tutup öperek) — Vay! Üstat! Sen ha!.. Demek beni stüdyoda dinlemeğe geldin?.

Polis — Evet.

Sarhoş — E... Nasıl buldun son şarkı mı?

Polis — Fena değil Safiye Abla. Hattâ güzel. Biz bunu plâğa almak istiyoruz.

Sarhoş — Emret. Baş üstüne. Okuyayım mı bir daha...

Polos — Hayır... Şimdi burada âletler yok. Gel Anrejistrman odasına gidelim.

Sarhoş (Koluna giren polise ayak uydurarak) — Gidelim üstat. (Karakola kadar giderler.)

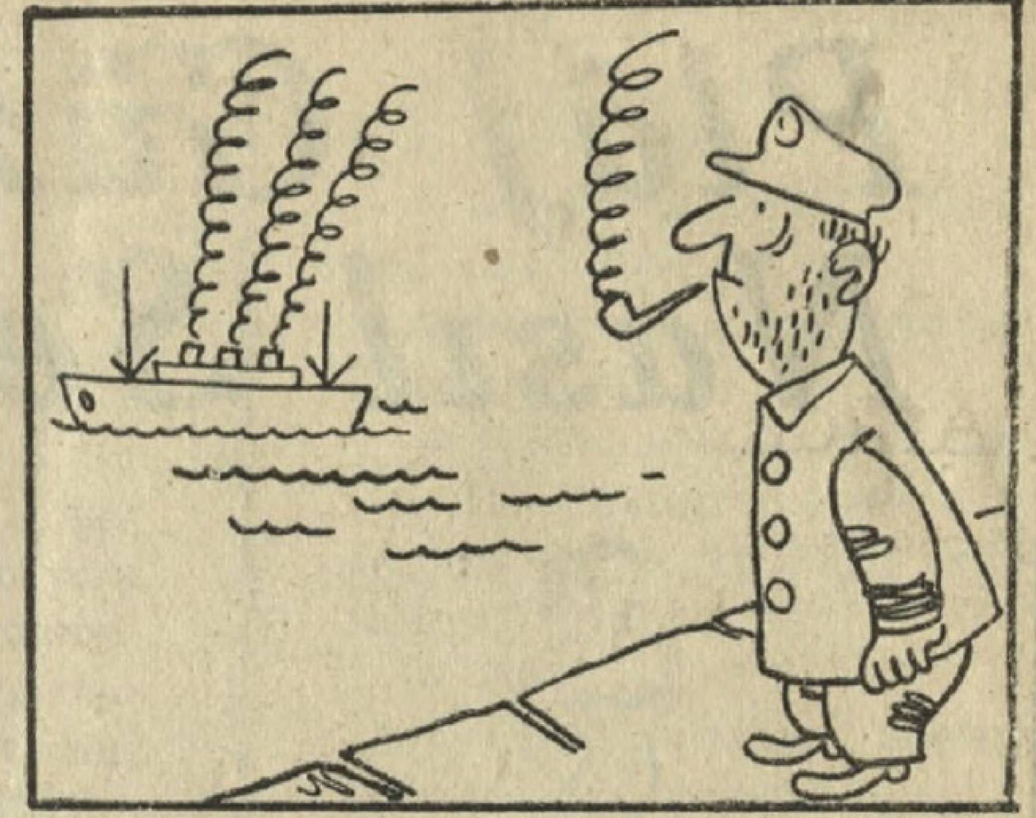
Polis — Geldik işte... (Karanlık bir merdivenden inerler) Burada sesin plâğa alınacak.

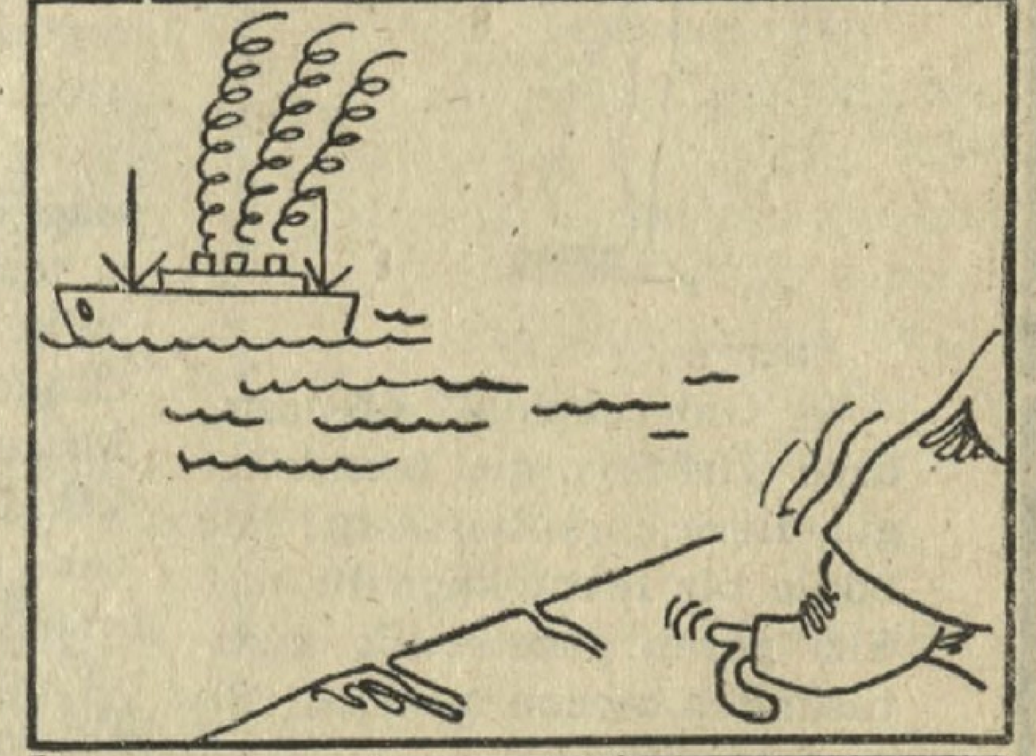
Sarhoş (Tahta bir sıranın üstüne oturur) — Başlıyayım mı?

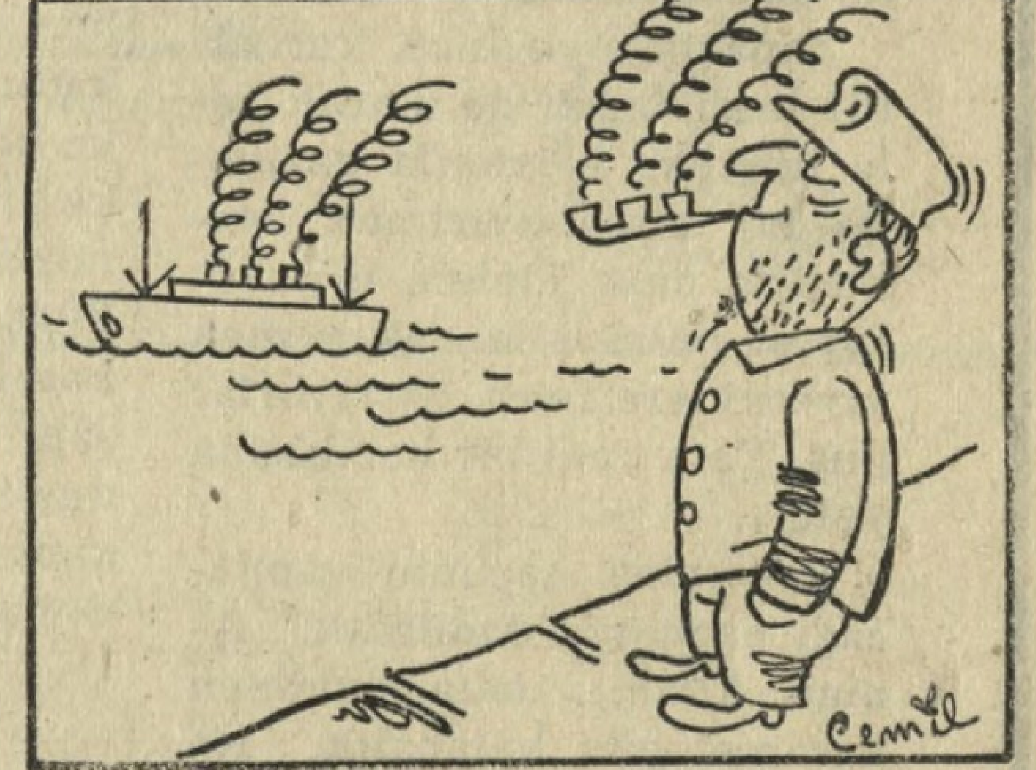
Palis — Başla!

Sarhoş (Şarkıyı söylemeğe başlar. Polis, yavaşça kapıyı çekip çıkar).

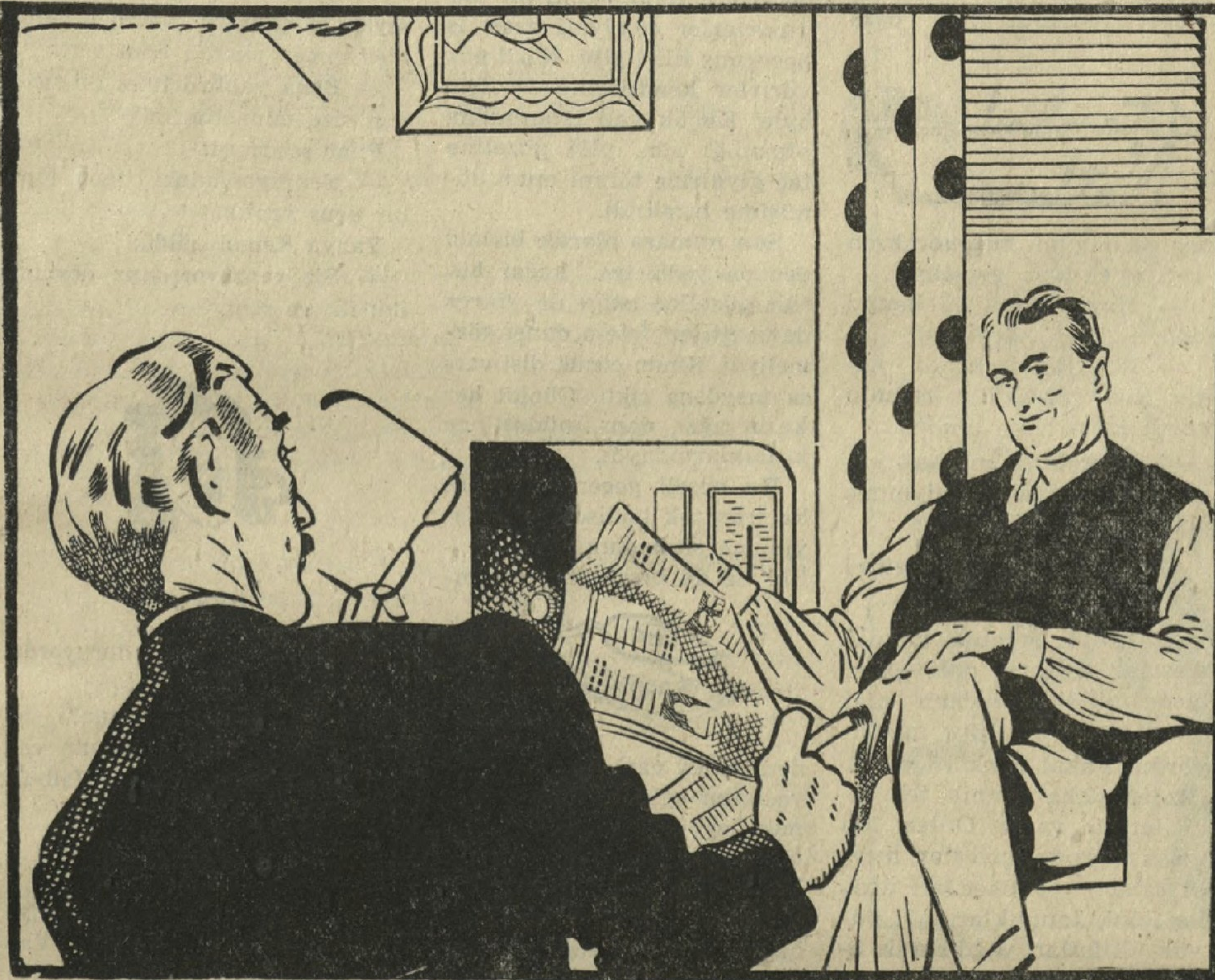
CIZ

Emekli kaptan!

— Amerikalılar Türkiyeye hürriyetin kalesi diyorlarmış!
— Bak, görüyor musun? Bir de C.H.P. liler Türkiyede hürriyet yok derler!...

Küçük Hanım

Bak şu kızın kıyafeti
Bir güzellik ziyafeti!

Her nazarı sürüklüyor
Peşi sıra zarafeti!

Gösteriyor giyinmekte
Bir sihirbaz kerameti!

Ressamları hayran eder
Boyanmakta mahareti!

Konuşması bambaşkadır,
Başkadır her hareketi!

Gerçi tenis bilmez ama
Koltuğunda var raketi!

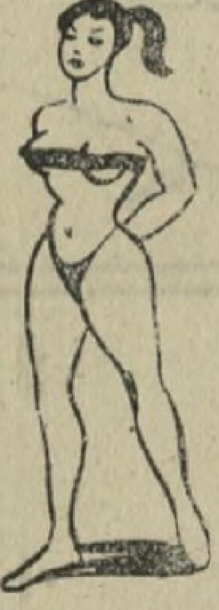
Parmağında sırma bağlı
Küçük bir bonbon paketi!

İsmi bile orijinal:
(Meli) yapmış Melâhat'ı!

Çimdik

000005

Plâj Güzelini Nasıl Seçtik?

Patron :

— Gideceksiniz efendim, diye yırtınıyordu, memleket güzellere karşı hassastır! Hiç böyle bir fırsat kaçırılır mi? Sizi gören gazetecilik enstitüsünden mezun sanacak! Bu ne beceriksizlik ?

Zapartayı yeyince, karikatür muhabirini de alarak yola düştük. Telefonla gazinoda bir masa ayırtmak istemiştim ama, elâlem işin kolayını bulmuş, ancak yemek yiyeceklere masa ayırıyorlarmış. Yani yeni bir kazıklama yolu...

Erkenden, seçimin yapılacağı gazinoya damladık. Aman Allah... daha şimdiden kıyamet gibi kalabalık. Ne kadar mambo - stil (eski bobstil yerine) genç kız ve delikanlı varsa burada... Hey gidi günler hey... Bizim zamanımızda Münir Nureddin'ler konser verirse bukadar kalabalık toplanırdı. Ünlü üstadlar kulüp işletmekten etraflarını görecek halde değiller ki meydanın kimlere kaldığını anlasınlar...

Az bekledik, uz bekledik, masada hayli pinekledik. Nihayet ay doğdu, yükseldi. Caz geçidi başladı. Genç çiftler, daracık piste doldular. Meydanı tramvay veya otobüs haline getirdiler. Sıkış sıkış oynaşmağa başladılar. Dans mı ediyorlar, yas mı tutuyorlar belli değil. Vaktin gece olmasına rağmen her taraf okadar sıcak ki... Her danstan sonra, çiftler, Fin hamamından çıkmış gibi en az ikişer kilo düşmüş olarak yerlerine dönüyorlar. E, o sıkıntıya ne kilo dayanır, ne

yağ... Bir taraftan saksofonun canalıcı feryadı, öteden kemanın baygın nağmeleri, ortalığa tam bir... şey... şey havası dağıtıyor.

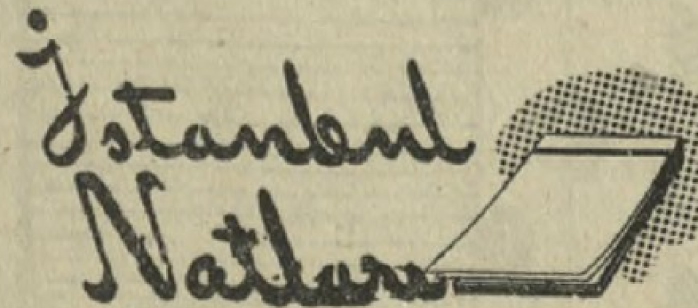
Nihayet seçim başladı. Yüreğiniz oynamasın, daha ötekine vakit var. Plâj güzellerinin seçimini kasdediyorum. Radyo gazetesini okuyan zatı andırır yarı hımhım bir spiker, Adalar, Yeşilköy, Caddebostan, Boğaziçi ve Maltepe seçmelerini kazanan güzelleri birer birer halka takdim etti. Kiminin eti, kiminin budu yerinde. Jüri âzasına bakıyorum: Hepsi güzelden anlıyan kimseler. Meşhur Abidin Dav'er, meşhur kadın berberi Vili, meşhur kadın terzisi Suavi, meşhur kadın artistlerimizden Nana, meşhur dedikoducu Fitne - Fücur, daha meşhur kadın kasabı (pardon, sadece kasap) Nuri v.s. yerlerini almışlar. Biz de, halk arasına karışarak hakikî güzelleri aramağa koyulduk.

— Şu nasıl şu ?

— Tanımıyor musun? Ayfer o...

— Hangi Ayfer... Sabık Tatari mi ?

— Yok canım: Onun burada işi ne ? Öteki... Hem öyle

her gördüğünü beğeneceksen seçmeden vaz geçelim...

— Hayır. Ama şu hanım cidden güzel... değil mi?

— Miş. Şimdi kendi kadar kızı var... Bir kadının kendi kadar kızı olunca...

— Hah, buldum. Asıl güzel işte, kırmızılar giyinmiş olan şu kız...

— Yanlışın var. O güzel değil, Hümaşah... Artist...

Biz böyle konuşa konuşa masalar arasına dalmışken, ötede millet ha babam plâj güzeli seçeceğiz diye uğraşıyordu. Fakat dikkat ettim. Bizden daha uyanık tek seçiciler de vardı. Onlar da masa masa dolaşıyorlar, mevki sahibi politikacıları ağırlar gibi, tanıdıklarına büyük iltifatlar yağdırarak arasıra yanlarına çöküyorlardı. Birdenbire sağda solda çığlıklar koptu.

— Eyvah, dedim, biz farkında değilken oldu galiba, seçildi.

— Kim seçildi ?

— Bilir miyim ? Seçilen seçildi...

Arkadaşım güldü :

— Yahu, seçilen zaten önceden seçilmiştir. Çocuk olma. Bizde seçimin her türlüsü öyle değil midir? Önceden seçilip sonra oylar toplanmaz mi ? Mesele bunun ilânında. Dumanı doğru çıkmasında...

Meğer, güzellerden birinin, yüzüne güller, bikinisi çözülmüş. Artık, Adaletin tavsiyesiyle, seçimi kazanmak için kasden mi yaptı, yoksa kaza mı oldu, bilemedik. Yalnız, jüriye tesir etmek istediği muhakkak.

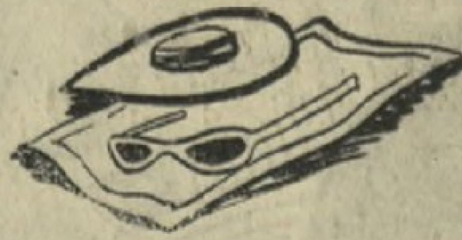
Nihayet asıl güzel belli oldu. İsmini bir türlü öğrene-

medik ama, resmini, kendi elcağızımızla çektik. Bu sayfada görüyorsunuz. Öbür fotoğrafçılar da şakır şukur çekmeğe başladılar. Boy boy, poz poz. En sonra, Günseli Başar'la yanyana resimler çıkarıldı. Hani, sanki bir hayırseverler cemiyeti azası iş becermiş filân gibi. Nasıl poz verirler kendilerine ? İşte öyle. Küçük vali İstanbul'da olmadığı için, plâj güzeline taç giydirme töreni onun dönüşüne bırakıldı.

Son numara olarak birinciden on yedinciye kadar bütün güzeller istiyenle birer dans ettiler İşte o dansı görmeliydi. Kimin çürük dişi varsa meydana çıktı. Çünkü her kesin ağzı, dans müdettince kullaklarındaydı.

Bu neşeli gecenin tadını kaçıran tek hadise (korkmayın, ne sarhoşluk, sarkıntılık, ne de bıçaklama cinsin-

den birşey var) İstanbul radyosunun eğlence yerlerinden nakiller programı gereğince buraya da el atması oldu. Halbuki güzeller bir gazete hesabına seçildiği için telif hakkı istediler. Radyo tahsisat yok dedi. Bereket mesele

bir komisyona havale edilerek kapatıldı.

Gece yarısından sonra, iskeleden motörlere binilerek mehtap safasına çıkıldı. Bu mehtap safasının teferruatını nakle maalesef basın kanunu manidir. Kaç motör battı, bilhassa kımler kazaya uğradı, orasını tesbit etmek de bizim için kabil olmadı.

Not :

Mecmuamızı makineye verirken gazino müdürlüğünden aldığımız bir tezkereye dayanarak seçim gecesi masaların altında bir altın bilezik, dokuz alyans, iki mayo bulunduğunu bildirir, sahiplerinin derhal eşyalarını aldırmalarını temenni ederiz.

İstanbul Muhabiri

İLK VE SON

Yahya Kemal, uçakla ilk defa seyahate çıkmıştı. Vardığı yerde iner inmez pilotun elini sıktı:

— Bana yaptırdığınız iki uçuş için size minnettarım!

Pilot şaşırmıştı :

— Yanılıyorsunuz, topu topu bir uçuş yaptık..

Yahya Kemal güldü:

— Siz yanılıyorsunuz dostum, iki: ilk ve son!

UYKU

Yatağında dönüp duruyordu. Karısı sordu:

— Ne oluyorsun kuzum?

— Sorma. Rızaya borcum var. Yarın ödemem lâzım. Halbuki param yok.

— Kalk Rızaya telefon et.

— Ne diye?.

— Borcu veremiyeceğim diye. Sonra gel, rahat rahat uyu. Varsın onun uykusu kaçsın!

SPOR:

Dünkü Maçın Tenkidi

Maçın başlama saati geldiği hal de takımlardan ortada eser görül müyordu. İki taraf da takımı tak lavatı toplayıp meydana çıkıncıya kadar hayli vakit geçti. Nihayet hakem de zırhlarına bürünmüş olarak sahaya geldi ve oyun başladı. Birinci haftaym müddetince bizim takım rüzgâr altındaydı. Onların nısıf sahasına devamlı surette yağmur yağdığı için, akıntı bizim tarafa oluyor, çocuklar öbür sahaya geçtikçe kızak yapıyorlar ve tabii netice alamıyorlardı. Vaktaki ikinci haftayımda takımlar değişti. Yani hem yer değiştirdi, hem bermutad oyuncu. Araya yedi sekiz profesyonel futbolcu karıştırdılar. İlk anda iki gol attık. Berabere vaziyete girmiştik. Lâkin körolası güneş bizim tarafın şimdiki nısıf sahasını şıppadak kurutmaz mı? Tabii herifler bu sağlam toprak ,üzerinde veryansın ettiler golleri. Neticede bir düzine gol yedik. Hakemi de dövemedik. Yalnız iki oyuncuyu sakatlayıp öbür ikisini savaş dışı ettikten sonra namusumuzu kurtarabildik. Lânet olsun böyle havaya, böyle hakeme ve böyle sahaya...

Radyo Spor tefsircisi
Eşref Şefik

Menecer (Antrenöre) — Sana kaç defa şu futbolcuyu basketbol takımında oynatma demedim mi?..

Bu haftaki maçlar

Karagümrük stadında: Beşi hafif, yedisi ağır, on iki yaralı ve üç ölü. Teknik netice: Adalet, Elektriğe galip. Binaenaleyh cereyan kesilmek korkusu yok.

Eminönü stadında:: İki taksi çarpışması, bir uzun atlama rekoru. Mesafe: Işıklı geçit boyu. Atlayan, milli atlet Hayri Karaalpar.

Fenerbahçe stadında: Gençlerle başbaşa saatini Behçet Kemal Çağlar kazanmıştır.

Yapılacak maçlar:

Lig maçları bir müddet durmuştur. Federasyon Avrupadan getirtedek takım bulamazsa devam edilecektir. Buna mukabil İspanyollarla boğa güreşi, İtalyanlarla yüksek atma, Amerikalılarla acele yardım karşılaşmaları olacaktır.

Diğer taraftan Falih Rıfkı Atay'la Fuat Köprülü arasında profesyonel serbest güreş müsabakası tertiplenmiştir. Kim kimin köprüsünü kırarak tuşa getirirse, o galip addedilecek, puvan hesabına bakılmıyacaktır.

Atletizm :

Dün Beyoğlunda gençler arasında bir lâf atma müsabakası yapılmış, maçı Galatasaray gençleri kazanmıştır.

Kır koşusunda, bir tramvayın peşine Eminönünde düşerek Aksarayda yakalayan Mehmet Ali adlı bir vatandaş kazanmıştır.

Veliefendi sonbahar at yarışlarını, organizatörler bu mevsim yapmıyacaklardır. Çünkü geçen defa elde edilen hasılât, maalesef iki yüz bin lirayı geçmemiştir.

Nuhun gemisini Ağrı dağında arama kampanyası kapandıktan sonra, Uludağ, yine eski ehemmiyetini kazanmağa başladı. Bu defa Tahsin Demiray ekipi, geçen sene Uludağ'da yaptıracağını ilân ettiği ilkokulun ilk temel taşını kemali merasimle Bursaya götürerek dağa bırakmışlardır.

Tunç Yalman, tadı damağında kaldığından, armatör Haşim Mardin'e yeni bir seyahat teklif etmişse de, Rüyam kotrası sahibi «Korkulu rüya görmektense uyanık yatmak hayırlıdır» cevabını vererek bu talebi reddetmiştir.

DERDİN BÜYÜĞÜ

Salamon, saçını başını yolarak, söyleniyordu:

— Bu ne talihsizlik! Yine beş lira kaybettim!...

Ahbapları başına toplanıp sordular:

— Nasin oldu be Salamon?..

— Cuzdanimi dusurdu idim. İçerisinde uç yuz lira vardi... Bulup yetirdiler.

— Ey?!

— Şimdi, yetiren adam beş lira bahşiş istiyor!!.

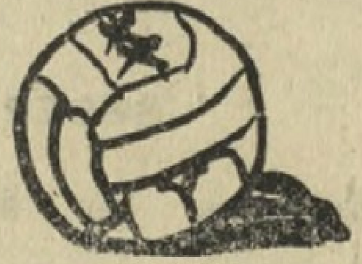
ANLIYALIM!

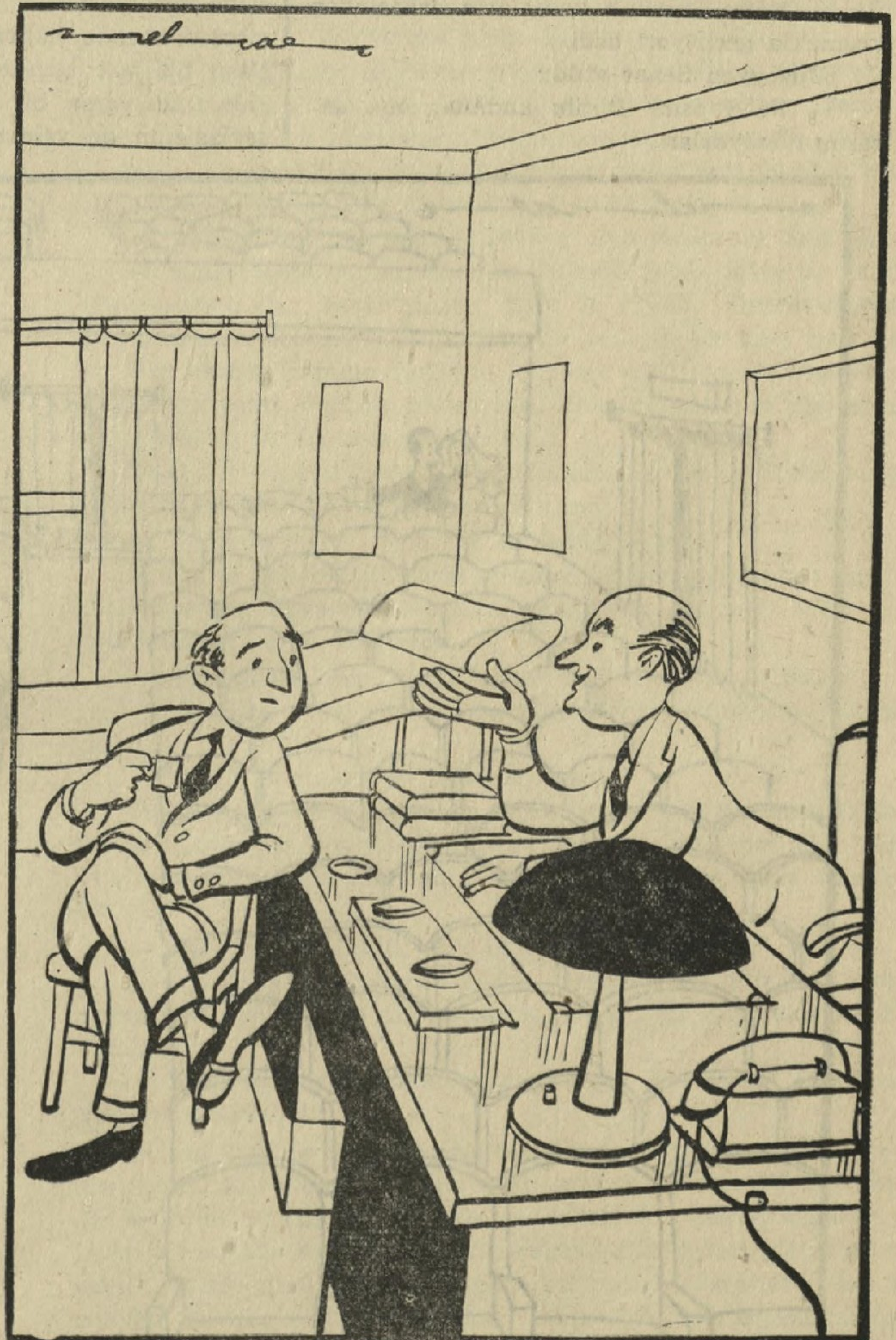
Genç kadın bedbahttı. Her bedbaht genç kadın gibi, kendisine bir âşık peydahladı. Bir gün, sevgilisinin huysuzluğu karşısında:

— Ne söylüyorsun sen? Diye mırıldandı, beni şimdiye kadar kocamdan başka hiç kimse öpmemiştir bile...

Âşık sordu :

— Yani övünüyor musun, şikâyet mi ediyorsun?.

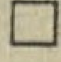
— Tıp kongresinden neler getirdin?
— Sorma birader, her şey o kadar pahalı ki, ancak iki kravat getirebildim!...

000007

Müzeyyen Senar Işıl

Ses göklerinde ışıl ışıl yanan bu genç istidadı uzun zamandanberi ne Çakır'da, ne Pandeli'de görüp dinlemek kabil değildir. Alaturkanın mezzo sopranosu, artık ne Yeşilköyde, ne Bakırköyde avlanıyor. Sesini plâklarla radyo idaresine terketmiş, kendisi kayıplara karışmıştır. 1899 da doğduğuna nazaran, (burası mahremdir) henüz şakımak imkânlarına sahiptir, tabiî paracıklarını «çıtır çıtır» yemekten vakit bulursa. Adresi, sabık kayınbiraderi avukat Işılca da bilinememektedir. Bulanların Akbaba idarehanesine bildirmeleri.

SEBEP NEYMİŞ?

Tanınmış bir adamı çekiştiriyorlardı. Biri:

— Kâfir, ömrünü kadınların arkasından koşmakla geçiriyor! dedi.

Müzeyyen Senar atıldı:

— Ne yapsın? Bütün kadınlar ona arkasını dönüyorlar!

SİNEMA

Seksolojisi

Sayın okuyucular, bu sayıdan sonra bu sütunları türlü, yani yerli veya yabancı sinema haberlerine ve meselelerine tahsis ediyoruz. Bugünlük, sizlere sinema seksolojisinden bir nebze bahsetmek isteriz.

Biliyorsunuz ki, şayet film görmüşseniz, artistlerin birbirlerini öptüklerine de şahit olursunuz. Lâkin bu öpüşmeler asla cinsî ve hissî bir değer taşımaz. Erkek, hakikatta Max -Factor ruju öpmüş, olur, kadın da bilmem ne pomadı. Perdede öpüşenlerin çok defa o sahnenin çevrilmesi bittikten sonra birbirlerini tokatladıkları, gırtlakladıkları görülmüştür. Son zamanlarda Franchot Tone vakasında olduğu gibi. Netice: Perdedeki aşk sahneleri tam mânasiyle siyaset adamlarının muhabbetlerine benzer. Ekseriya ısırmamak için öperler.

Salondaki öpüşmelere gelince... Buna ait belki yüzlerce karikatür gördünüz. Acaba kaç defa böyle hâdiselerin gerçekten olduğunu duydunuz? Çünkü loca saltanatı ve karanlık salon raconu tarihe karışmış, ancak mizah mecmualarında hâtırası kalmış hâdiselerdir.. Nasıl bir çok memleketlerde demokrasinin yalnız adı varsa, bir çok sinema salonlarında sevişmenin de yalnız alayı vardır, kendi... kendi yoktur tabiî. Fazla bilgi edinmek istiyenlerin bizzat teftişe çıkarak etrafa göz kulak olmaları şayanı tavsiyedir.

★

DENEME

Neclâ, Anadolu kulübünde Selmaya tesadüf etti:

— Ah ne iyi şekerim! dedi, sen de gel... Bu gece şansımı denemek için büyük bir oyun oynamak istiyorum.

Selma sordu:

— Kime?.

SICAKLIK

Muzaffer Ramazanoğlu ile Nurullah Ataç, vapurda buluştular. Otomobille Babıâliyi tırmanıyorlardı. Nurullah Ataç «Vakit» matbaasına giriyordu. Ramazanoğlu sordu:

— Yahu, bu havada orası sıcak olmaz mı?.

Nurullah kıs kıs güldü:

— Hayır. Vakit daima serindir!

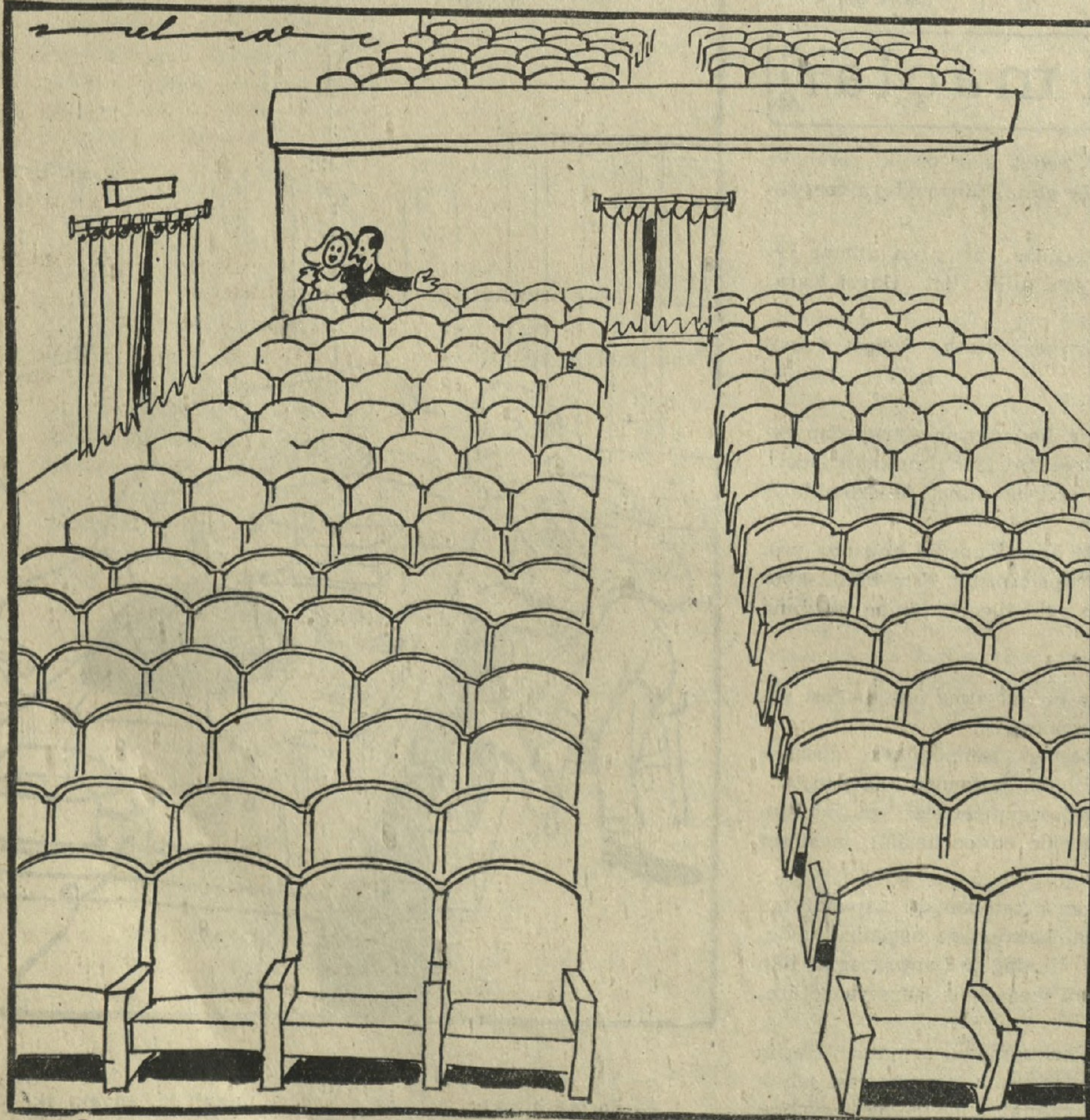
AYNİ CEVAP

Profesör Ahmet Caferoğlu'nun dersinde çocuklar, uyuyorlardı. Caferoğlu uyuyanlardan bir delikanlıyı silkeledi:

— Söyleyin bakalım, dedi, arkadaşınıza sorduğum ayni suali size de soruyorum. Ne cevap vereceksiniz?

Talebe:

— Ayni cevabı veriyorum efendim! dedi.

— Allaha şükür, yerli filmler çoğaldı da sinemalarda başbaşa kalabiliyoruz!..

Bizim yıldızlar

★ **Heyecan Başaran** — «Küçük Sahne» nin başarılı artisti. Başardığı işlere gelince: Bazan bir melek olur, bazan bir şeytan. Güzel kızdır ama, uzaktan. Heyecanlanmak istiyenler onu seyre koşar. seyrettikçe coşarlar. Nüktedandır. Müz'iç bir gazeteci, bir sürü mânasız sualden sonra ona sormuş:

— Ya şu müstesna heyecanlanma kabiliyetinize sebep ne, dersiniz?

Heyecan'ın sabrı tükenmiş:

— Allah... derim!

Bu Hafta

Bir daha mı? Tövbe olsun!

Dün matbaamıza bir vatandaş geldi. Üstü başı perişan, saç sakal biıbirine karışmış bir haldeydi.

— Buyurun... dedik, bir emriniz mi var?

— Estağfurullah... Beni tanımadınız mı ağabey?

Bu ses? Bu ses?

— Ay, Ferdiciğim, sen misin? Bu ne hal yahu? Darılma ama, sadaka istiyen bir fakir zannettim. Affedersin vallahi.

— O hale geldik beyefendi.

—Hayır ola. Nerden geliyorsun?

— Uludağdan...

— Yaz ortasında fena değildir ama, bu perişan halin ne?

— Bursadaki Uludağdan değil... Denizyollarının Uludağ vapurundan...

— Allah Allah... Ne işin vardı senin vapurla?

İstanbul Şehir Meclisi üyesi ve kıdemli gazeteci arkadaşımız, olduğu anlaşılan Ferdi Öner, coştu:

— Söyle... Ben de kendime onu soruyorum hep. Ne haltetmeğe girdim o geminin içine? Hicaza giden hacılara bile bukadar işkence edilmez yahu. Sözüm ona turistmişiz. Hay olmaz olaydık. Yarı resmî bir teşekküldür diye kandık. Geçende tertip edilen Akdeniz gezisine katılalım dedik. Bir daha mı? Tövbeler tövbesi..... Alimallah, Edirneye işleyen otobüslere binip kazaya uğramak, Denizcilik Bankası vapuriyle denizlerde sürünmekten bin kat iyidir. Hiç olmazsa insan füc'eten ölür, kazaya kurban gitti derler. Parasiyle rezil ve sefil olmaz...

— Dur birader, nefes al biraz....

— Nasıl alayım? Nefes alacak takat bıraktılar mı bizde... Efendim, gûya Turizm Kulübü mü, kurumu mudur, nedir, onun tertip ettiği gezintiye katıldık. Maşallah, bizim gibi akıllı çokmuş. Bire beş yüz mahsul var. İzmir yolcuları da doldular mı vapura? Tamam iki gün ,aç, susuz, yer ve yatak olmadığından uykusuz, süründük. Pire'ye ayak bastığımız zaman oh, dedik, otelde uyuruz. Otel nerde? Atina'da bile yok. İki gün de orada sefil olduk...

— Sefalet murabbaı desene...

— Ya... İşte bu hale düştük şimdi.

— Peki, ne yapacaksınız?

Ferdi Öner boynunu büktü:

— Paralar gittikten sonra ne yapılır kardeşim? Aklımızı başımıza alıp bir daha böyle seyahatzede olmamağa çalışacağız...

Kendisini teselli ettik ama, zavallı Ferdi:

Teselli kâr etmiyor!

şarkısını mırıldanarak çıktı gitti. İlgililerin dikkatini çekeriz. (Burası ciddî işte).

Sekreter

Kurnazlık!

Hâmit Şevket İnce, kendisine akıl danışan bir büyük tüccarla konuşuyordu.

— Demek veznedar hem kasayı soydu, hem karınızı kaçırdı ha!.

— Tabiî.. Bu suretle takibat yapmıyacağıma emin olduğunu göstermek için!.

★

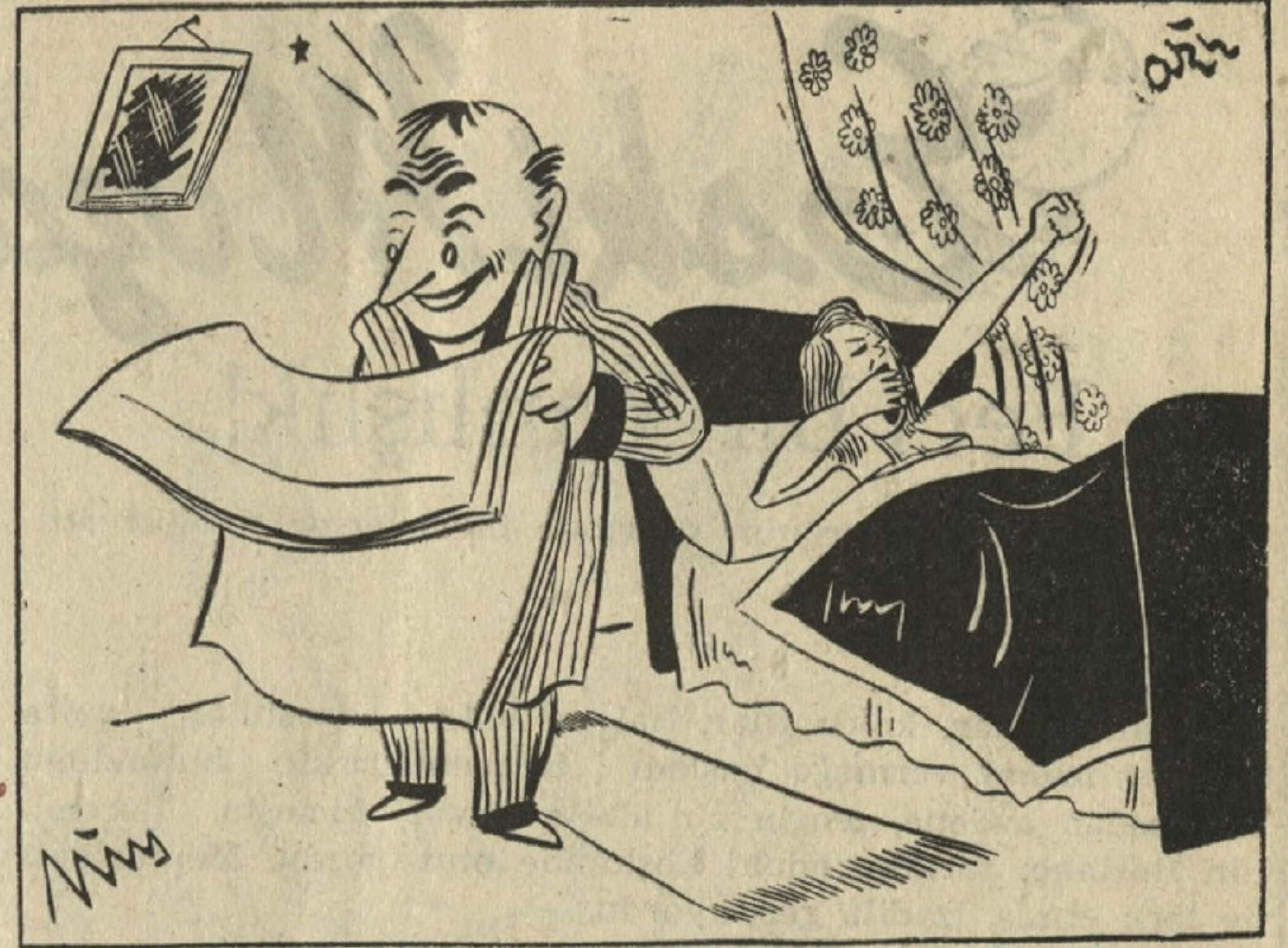
TABİİLİĞİN DERECESİ

İstanbul Şehir Tiyatrolarının yeni rejisörü Max - Meinecke, kendi gibi yepyeni bir eserin provalarını yaptırıyordu. Bir aralık bağırdı:

— Olmuyor... Olmuyor... Tabii bir şekilde ölmeniz lâzım ...

Suavi Tedü, fırsatı kaçırmadı:

— Biraz sabredin efendim... Maaşımız artmazsa, yakında tabii bir şekilde öleceğiz!.

— Maşallah maşallah... Bak, dün topu topu 21 cinayet işlenmiş!.

YE BENİ

Bu memleket baştanbaşa salatalıkla dolu. İnsan, demokrasi arslanlarına güvenip her istediğini yapar da kimsenin umuru olmaz vallahi, billâhi, nah şu yediğim ekmek çarpsın be bey âbey... İşte, bu hafta size yaptıklarımı anlatayım da bakın; hükmünüzü kendiniz verin:

Geçen akşam, bizim gacoyu aldım, Kör Refetle Yanık Avni de beraber, silâhları doldurduk. Biçakları biledik. İki de karı kaldırdık yüz numaradan, yaniya yüz numaralı evden, aklınıza bişey gelmesin aynasız... Kehtâneye gidip eğleneceğiz, sözüm ona...

Önce Beyoğlunda, Barbanin meyhanesinde hafiften çakıştırdık, demlendik. Erkete Hüseyin damladı: Arama-taramacılar geliyor, diye... Bıçaklarla saldırmaları, lüverleri verdik Barbaya, tarama küvetinin altına sakladı. Bu fasıl bittikten sonra Sarı Halit'in taksisine bindik. Bizim Deli Mehmed'in hesabı kuvvetlidir:

— Ağabey, dedi, bir karı eksik be... Ben yalnız mı kalacağım?

— Kolay ulan, dedim, operetin önünde nöbet bekleriz, ilk çıkanı arabaya atar, basar gideriz. Öyle de yaptık. Operet dağılırken, talihimize izbandut gibi bir herifle minyon bir karı çıktı ilkten. Ben herifin karnına dürttüm. Mehmet: «Gel anam!» diye karıyı arabaya çekti. Pek çiy bir şeymiş. Yol boyunca fare gibi ciyak ciyak bağırdı durdu, ama ipliyen kim?

İndik Kehtâne sırtlarına: Yayıldık. Şişeler açıldı. Kafalar büs bütün dumanlandı. Avni başladı bağırmaya:

— Ye beni anam... Yatayım da üstümde oyna!

Maviş de çiftetelliyi güzel oynar ha... Âlem kızıştıkça kızıştı. Lâkin operetin önünden kaldırdığımız minyon yok mu? Allah için lâtilokum gibi karı. Mehmede:

— Ulan dedim, sen benim karıyı al, bunu bana bırak...

— Yok ağabey, o benim kısmetim. Herkes kısmetine razı olmalı...

— İtoğlu, bana sen mi akıl vereceksin?

Deyip, oğlanı sekiz yerinden bıçakladım. O, oraya uzandı. Kadınlar oynamaya devam ediyorlardı, bir şey olmamış gibi. Yeni karı sahipsiz kaldığı için beline el attım. Diretecek oldu. Yapıştığım gibi:

— Ulan ölüsü kandilli, cilve öyle olmaz, böyle olur!

Dedim. Yemeğe başladım karıyı. Önce ağzını, burnunu, sonra memelerini, daha sonra sağ kalçasını yemiş, hâlâ doymamıştım ki, Yanık Avni:

— Yeter ağabey, karıdan hayır kalmadı. Hüviyetini sorarlarsa ifade veremiyecek!

Bunun üzerine tabancayı çektim. Dokuz kurşunla ifadesini tamamladım. Kör Refetin kanına dokunmuş. Uygunsuz lâf etti. Onu da devirdim. Baktık ki, silâh seslerine gelenler olacak, eğlentiyi o kadarla kesmeğe mecbur kaldık. Arabaya atladığımız gibi, cızlamı çektik. Ertesi günü bütün gazeteler bizden bahsediyorlardı. İki üç enayiyi yakalamışlar. Onlar inkâr etmiş. İşin aslı anlaşılamamış, diye yazıyorlardı. Yarın akşam gene üç beş kişi toparlanıp âlem yapmağa gideceğiz, ama bu sefer Mecidiyeye... Eğlenmek de olmazsa, insan can sıkıntısından geberecek bu iptidaî memlekette, ağabey! Nasıl, büyük lâf ettim, değil mi?

— Sabıkalı —

000009

Eski Mizah Şâheserleri

Feci Bir Yanlışlık!..

İki arkadaş Köprünün üzerinde birbirlerine tesadüf ettiler.

— Vay Mansur !

— Vay Ulya !.

Sarmaştılar, koklaştılar, hal ve hatır soruştular; sonra Mansur izahat vermeğe başladı : Şehbenderlikte bulunduğu Avrupadan avdette, zengin bir aileye damat olmuştu. Hareminin Bostancı taraflarındaki köşkünde oturuyordu. Memuriyeti de terk etmiş, iradile geçiniyordu.

— Haydi, dedi, seni bize götüreyim.

Ulya, Mansurun bu davetini tehalükle, sevinçle kabul etti. Zaten düşecek yer arıyordu.

Evvelâ vapurda, sonra trende, Mansur, kendi hayatı hakkında mütemmim tafsilât verdi :

— Köşkte bir ben, bir de zevcem oturuyoruz, dedi. Kayınvalidem evelisi sene vefat etti. Kayınpederi esasen hiç tanımadım, o eskiden ölmüş. Evde, refikayı elinde büyütmüş, ihtiyar, sağır ve kötürüm bir arab bacı var; bir erkek aşçısı, bir de on yedi yaşında kadar ahretlik..

— Alâ. Daha fazla kalabalığı ne yapacaksın?

★

Köye varmışlardı. Trenden indiler ve kol kola köşke kadar yürüdüler. Mansur, sevgili arkadaşını zevcesine takdim ettikten sonra, ona bağı, bahçeyi, bahedu evin içini gezdirdi.

— Alt katta salon, yemek odası, hizmetçilerin oturma odası, mutfak... Orta katta, karı kocanın kendi odaları, bayanın ufak bir salonu, bayın yazı ve kütüphane odası... En üst kata gelince orada da, teklifsiz misafirler için bir yatak odası, ihtiyar bacının yattığı oda, ahretlik İkbalin odası, falan ve falan...

— İşte Ulyacığım! dedi, sen o odada yatacaksın. Mükemmel karyolası var, tahta kurusu, pire gibi haşarat yok... İnşallah rahat edersin. Her halde, çok rica ederim, kendi evinde imişsin gibi hareket et... Sen yabancı değilsin!

Hakikaten, burada bulduğu rahata çabucak alışan Ulya, gerek arkadaşının, gerek hareminin, mezuniyeti bitinceye kadar evlerinde misafir olması hakkındaki tekliflerini ısrar derecesine vardımalarını beklemeden kabul etti ve köşke yerleşti.

Lâkin üç gün geçer geçmez, bu yeknesak aile hayatı ona bunaltıcı gelmeğe, sıkılmağa başlamıştı. Bir aralık buradan kaçmayı düşündü; lâkin bu derece samimî bir hüsnü kabule karşı bu gayet çirkin bir hareket olacaktı. Çaresiz, kaldı ve etrafına bakınmağa, bulunduğu muhit içerisinde bir gönül eğlencesi aramaya başladı.

Ahretlik İkbal hiç de fena değildi; gözüne onu kestirdi. Uzaktan şöyle bir iki tebessüm, kapı aralıklarında şiddetle reddedilmiyen bir iki temas, kızın da çoktan teşne olduğuna dair Ulyaya kanaat verdi. Nihayet, İkbali bir gün tenhada kıstırmağa ve bir gececik kendisini kabul etmesi için kandırmağa muvaffak oldu. Kız :

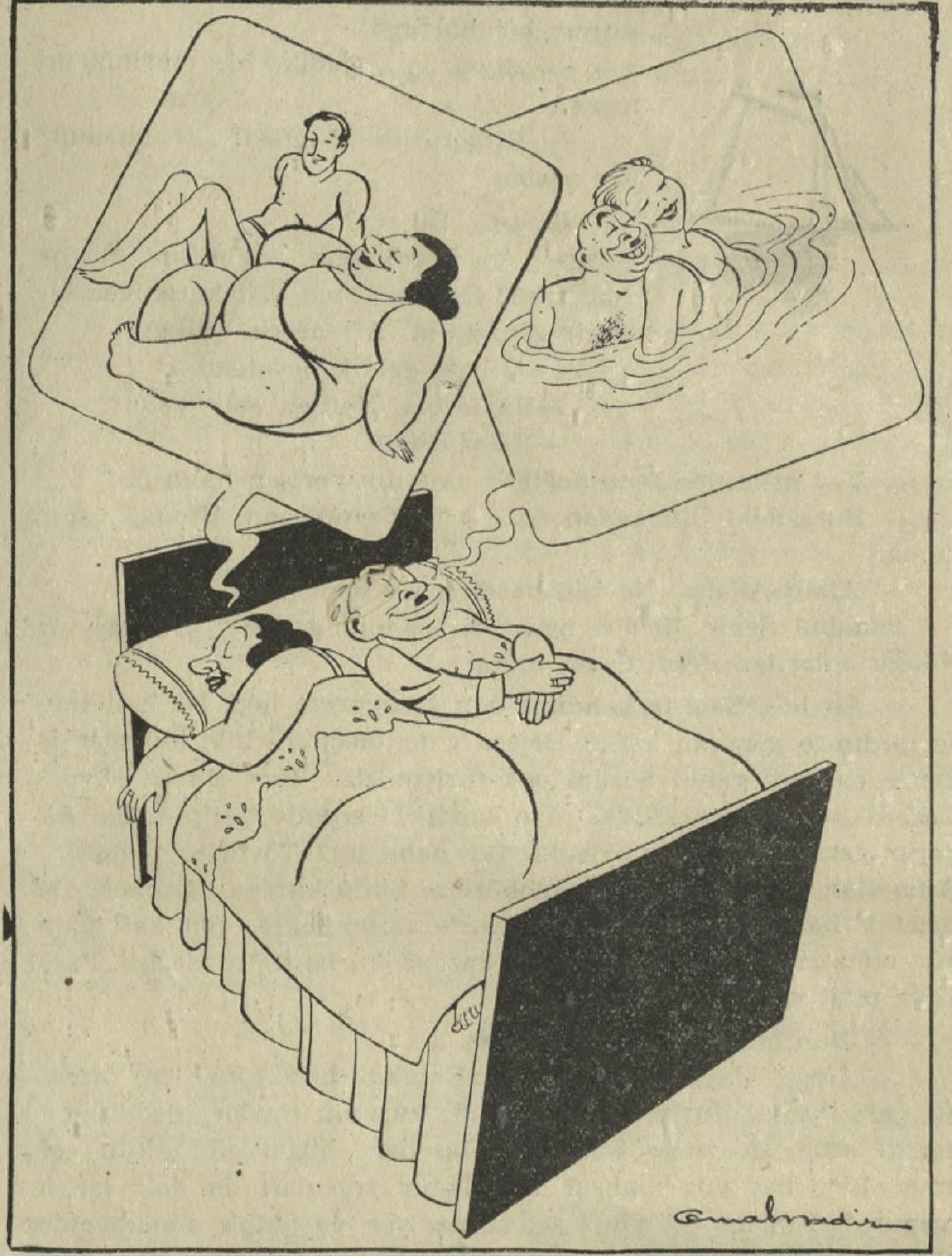
— Ben sizi, herkes uyuduktan sonra beklerim, dedi. Odamın kapısı sağda birinci kapıdır. Fakat çok rica ederim, hiç ışık yakmayın, bacı şüphelenir... Karanlıkta gelip, karanlıkta dönersiniz, e mi ?...

Filhakika, Ulya, kıza verdiği sözü tuttu. Vakıa, karanlıkta, bir aralık tersi döner gibi olmuştu. Fakat elyordamiyle kapıyı buldu, açtı, girdi dildadesine kavuştu, ve... odasına döndü.

Efendilerine, bahusus o katta yatan Araba duyurmamak için olacak, İkbal, demi vuslette ne tatlı bir enin, ne baygın bir ah, hiç mi hiç ses çıkarmamıştı.

Ulya, giderken, maşukasının haris dudaklarına son bir buse ve avucunun içine de bir tane sarı lira bıraktı. Sonra, oradan çıkıp biraz sükûnet bulan âsabını dinlendirmek üzere, yatağına girdi ve tabesabah mışıl mışıl uyudu.

Lâkin, ertesi gün, erkenden evin içinde bir telâş hissetti.

Bir yaz rüyası!...

Bir çok kimseler sofalarda geziniyor, bir aşağı bir yukarı merdivenlerden inip çıkıyor, hızlı hızlı konuşuyordu.

Bir müddet kulak verdi, ama bir şey anlıyamadı. Nihayet, dayanamıyarak yataktan fırladı ve merdivenin sahanlığında dostuna rasgeldi. Mansur, Ulyanın sual iradına vakit bırakmadan :

— Ah sorma azizim ! dedi, bizim bacı bu gece birdenbire vefat etmiş.

— Allah allah!. Sebep ?

— Malûm değil. Bu sabah odasına girdiğimiz vakit, onu yatağında ölü bulduk. Zavallı kadıncağızın zahmetsiz, eziyetsiz öldüğü çehresinden belli idi. Gözleri açık duruyor, gülümsiyen ağzı derin bir mahzuziyet, bir memnuniyet ifade ediyordu. Her halde hiç bir ıztırap çekmemiş, bilâkis..

Ulyanın kalbine ânî bir endişe ârız oldu. Zihninde iyice araştırıyor, gece içeriye daldığı odanın sağda mı solda mı olduğunu hatırlamıya çalışıyordu.

Mansur, onu kolundan çekti :

— Hem garibi nedir, biliyor musun ? dedi. Biçare arabın avucunda bir de sarı altın vardı. Hikmetini, ne karım, ne de ben bir türlü anlıyamadık !.

Ercümend Ekrem

★

ÇARE

Doktor Şinasi Aksel bakkala girdi:

— Şu geçen haftaki yağdan bir kilo daha verin! dedi.

— Beğendiniz mi?

— Hayır. Geçen hafta yemeğe gelenler bir daha uğramadılar da onun için istiyorum!

000010

Dünya Mizahından Örnekler

Azizim Dr. Watson

— Mükemmel bir polis romanı karikatürü —

Yazan: Fred Torpe

Lord X ile... Dükü öleli bir hayli oluyor. Onun için 1895 Ağustosunda cereyan eden esrarengiz hadiselerin iç yüzünü ortaya vurmakta artık hiç bir mahzur kalmamıştır sanıyorum.

Lady Angela'nın bahsi geçince bizim neslin erkekleri hâlâ kendilerinden geçerler. Uzun boylu, şık ve rutubetsiz, serin bir yerde muhafaza edilmediği takdirde iyice radyoaktif olan Lady Angela o sene bütün Londrayı altüst etmiş ve erkeklerin hepsini deliye çevirmişti. Anlatacağımız hikâyeyle zerrece âlâkası olmaması ne kadar hazin!

Baker Street'teki evimizdeydik. Kahvaltıdan yeni kalkmıştık. Dr. Watson dişlerini ayıklamakla meşguldü. Ben de can sıkıntısı içinde gazete okuyordum.

Tam o sırada sokak kapısının rezelerinden söküldüğünü belli eden bir ses kulağıma çarptı. Bir an sonra merdivende ayak partırdıları duyuldu ve bunu müteakip oda kapısına gümbür gümbür vuruldu.

— Azizim Watson, galiba bir ziyaretçimiz var, dedim. Başkaca hiç bir izahat vermedim. Dostumu ara sıra böyle şaşırtıp afallatmayı pek severdim. Watson'un ağzının hayretten bir karış açık kalması daha tamamlanmadan kapı tekmeyle açıldı. ve Milicen (Benli) Cotton içeri girdi.

Maceralarımı okuyanlar benim cinsi lâtife karşı zaafım olmadığını bilirler. Zaten bu kıza da « lâtif » demeğe insanın dili varmıyordu. İnsanın üzerinde bu menfi tesiri bırakan şey belki de tütünden sararmış dişlerinin arasından hiç eksik etmediği piposuydu. Belinin orta yerine bir tekme indirerek sükûnetle,

—«Buyur, otur», dedim.

Kız bir sandalyeye çöktü ve ağlamağa başladı. Ben,

— «Öğrenmek istediğim sadece iki şey var,» dedim. «Birincisi, perşembe gecesi yettığın zaman kediyi çıkarmış mıydın? İkincisi akşam yemeğinde hıyar turşusu yemiyeli ne kadar oluyor?»

Tahmin ettiğim gibi, kız bu suallerin hiç birisine cevap veremedi. Onu beş dakika müddetle keskin nazarlarımın altında erittim, sonra yakasından tutup pencereden aşağı attım. Bu iş de bitince Watson'a dönerek:

— «11.47 trenine yetişiyoruz.» dedim. «Silâhlarımızı alacağız! Biraz evvel bir dişi caniyle ayni odada bulunduğunun farkında mısın?»

Watson hiç bir şey söyliyemeden yüzüme bakıyordu. Gözlerinde «dehşet» okudum..... (Zavallı Watson'cuk, imlâsı eskidenberi bozuktur, zaten!).

....

Sis .... Okyanuslar gibi sonsuz ve amansız, sapsarı bir sis. Yer yüzünü gözden saklıyor, insanın iliklerine işleyen, zihindeki hatıraları bile silen kesif bir sis.

Ama durun... Galiba yanlışlık oldu. Aylardan Ağustostu..

Güneş... geniş tarlalara amansız bir esrarla vuran Ağustos güneşi... İnsanların kemiklerini bile ter haline getiren bir sıcak...

Sallingby Şatosuna varınca bütün etrafı eski bir saç fırçasiyle taradım. Watson sık dişli tarağını yazık ki evde, tuvaletin üzerinde unutmuştu. Vardığım netice de pek öyle ümit verici olmadı.

Bir gece evvel hafif aksak bir devenin üç defa evin etrafını çevirdiği ve bir filin gül bahçesinde geri geri yürüyerek dolaştığı belliydi... O kadar!

Müthiş bir zekâyla karşı karşıya bulunduğumuzu derhal anladım. Bu da olsa olsa yedi cihanı dehşete veren meşhur Fernando Montara olabilirdi!

Montara daha on dört yaşındayken ruhunu şeytana satmıştı. İki hafta geçmeden şeytan aldığı malı iade edip parasını geri istemişti ama olanlar da olmuş, Fernando cürüm hayatına atılmıştı, bir kere. Bu işi çevirse çevirse o çevirebilirdi!

Son olarak şatonun kütüphanesinin zeminini inceden inceye gözden geçirdikten sonra tam iki saat hiç kımıldamadan dört ayak üstünde kaldım. Romatizmamın böylesine feci bir şekilde depreştiğini hiç hatırlamıyorum!

★

Saat gece yarısını vurunca Watson ile ben Mavi Salondaki paravanın arkasına saklandık. Ay ışığı içinde sakin duran bu salon çok geçmeden kimbilir nasıl kanlı hâdiselere sahne olacaktı! Maamafih daha bir kaç saat hiç bir şey olacağını zannetmiyordum. Onun için az sonra pencereden içeri bir kızılderilinin girip bir sandığa saklanması doğrusu benim için bir sürpriz oldu.

Çok geçmeden Millicent «Benli» Clotton içeri girdi. Dosdoğru duvardaki gömme dolaba doğru ilerledi ve bir maymuncukla dolabın kapısını açtı. O sırada sol taraftaki gardrobun arkasından:

— «Eksik olmayın, Miss Clotton», diye bir ses duyuldu ve yüzü maskeli, eli tabancalı bir zat dışarı çıktı. Ayni an içinde biraz evvelki kızılderili dişlerinin arasında bir bıçak olduğu halde sandıktan dışarı uğradı. Şöminenin yanında gizli bir kapı açılarak frak giymiş iki erkek kızılderilinin üstüne atıldı ve Fernando Montara bacadan aşağı indi. Ben hemen Watson'a bir işaret çakarak paravananın arkasından çıktım. Sakin fakat tesirli bir sesle:

— «Beyler,» dedim, «vakit tamamdır!»

Aldırış eden olmadı. Tam sözlerimi tekrarlamak üzereydim ki omuzuma bir el yapıştı. Hızla döndüm ve Scotland Yard'dan Müfettiş Fowler ile yüz yüze geldim. Müfettiş Fowler sakin fakat tesirli bir sesle:

— «Sherlock Holmes, seni kanun namına tevkif ediyorum», dedi.

Bu yüzden tam altı ay içerde yattım. Meselenin neye dair olduğunu şimdi dahi biliyorsam, bana da Sherlock Holmes demesinler!

— Niçin gömleğimi çıkarmak istiyorsunuz?.
— İçindeki haberleri de okumak için!...

— Marc' Aurelio —

Tersine!

Tristan Bernard'a, meşhur riyaziyeci Pascal'in çocukken baş ağrılarını geçirmek için hendese dâvaları hallettiğini anlatıyorlardı. Tristan Bernard güldü:

— Ben de tersine, dedi, hendese dâvalarını halletmeğe uğraşmaktan baş ağrısı kazanıyordum...

HİKÂYE:

Münakaşanın Sonu!..

Ankarada Gazi Çiftliğindeyiz. Yarımı asırdan fazla yaşamış ana-baların yanında iki bekâr genç; bir kız, bir erkek...

Balık eti, orta boyla Selâmi bey delikanlıya döndü :

— Bu gün bana yolladığın arkadaşın çok hoşuma gitti. Epeyce sohbet ettik. Cidden dikkate lâyık bir çocuk. Hele kadınlar hakkındaki fikirleri çok orijinal..

Rakım Bey sordu :

— Meselâ ?

— Meselâ, kat'iyen evlenmemeye karar vermiş. Kararından da, hayatından da memnun.

Ferit Bey dayanamadı :

— Bu görüşü beğenmiş gibi konuşuyorsun.

— Evet, hem de tereddüt etmeden.

— Belki de düşünmeden !

Selâmi Beyin damadı Süheyl Bey, kayın babasına :

— Evlenmenin dedi, hakikaten aleyhinde misiniz ?

— Gayet tabiî.

— Affedersiniz ama, size yakıştıramıyacağım sakat bir fikir bu !

— Peki, benim gibi açık ve samimî konuş: Sen şu evlilik hayatından memnun musun ?

Süheyl Bey şaşaladı. Böyle bir suali beklemiyordu, doğrusu. Kısa bir duraklamadan sonra, karısının koltuğunda doğrulup kulak kesildiğini görünce susamadı :

— Evet, fazlasiyle memnunum !

— Seni kılıbık, seni !

Ayla müdahale etti.

— Sully Prudhomme'un «Rüya» şiirini bilir misiniz ?

Bir kızla sevişen şair, Fransız - Alman harbinden, bacağını kaybetmiş vaziyette dönünce, bu haliyle sevgilisinin gözünden düştüğünü anlar. Hassas bir sanatkârın kendisine çevrilen gözlerde sevgi ve takdir arıyacağını, merhametli bakışlara tahammül edemiyeceğini kestirmek zor değildir. Ayrılırlar.Fakat delikanlı halâ aşkına sâdıkdır : Ölünceye kadar bekâr kalır. Belki budalaca, ama alkışa değer bir sadakat ! İşte «Rüya» şiirinde evlenmemiş bir erkeğin duyduğu istırap ve melâli bütün canlılığı ile iradelendirmiştir.

Selâmi Bey atıldı :

— Fakat, kızım, bu Fransız şayet evlenmiş olsaydı, böyle şiirlere, şimdi benim yaptığım gibi, gülmeyi bile az bulacaktı. Hem, bir başka bekâr şairin, Ebulalâal Maarrî'nin mezartaşına yazdığını niçin hatırlamıyorsun ? «Annemin ve babamın müşterek cinayetlerinin mahsulüyüm. Fakat, ben kaatil olmadım !»

— Ama, Maarrî evlenmemiş değil, evlenememiş olmalı : Dünyanın en çirkin adamıymış.

— Şuna da bak! Erkeğin çirkini ne demek kızım ? Maarrî gibi şöhret ve dirayet sahibi bir erkekle, eminim, devrinin en güzel kızı bile evlenmeye can atardı. Kadın erkekte şöhret ve para arar, o kadar ! Bu mahlûkla hayat arkadaşı olunur mu ?

Damadı, farkına varmadan kendini ele verdi :

— Annem burada olmadığı içindir ki, böyle konuşuyorsunuz.

— Hadi canım, sen de ! Ben kazağım, oğlum...

— Bir şey sorayım : Neden geçen gün telefonda anneme artık dönmesini söylüyordunuz ?

— Karım mâdemki var, yanımda olmalı?

Rakım Bey :

— Kadın, dedi, bir ihtiyaçtır. Bekârlar onu hissetmiyebilirler. Nitekim, mum altında oturanlar için elektrik bir ihtiyaç olmaktan uzaktır.

Ayla :

— Şu halde, Bey amca, siz kadını elektriğe benzetiyorsunuz. Güzel bir teşbih !...

Selâmi Bey fırsatı kaçırmak istemedi :

— Ben de aynı kanaatteyim. Evet, kadın elektrik gibidir. Ama, sigortası yok, sık sık kontak yapar. Asıl benzerlik şurada : çarpabilir !

Ferit Bey, Erola sordu :

— Niçin susuyorsun ? Senin de kanaatini öğrenelim. Demokrasi var: herkesin reyini almalıyız.

— Evlenmek delilikdir !

— Ya,.. Ayla, sen böyle düşünmüyorsun değil mi ?

— Bence, Tanrı insanları çift yaratmıştır. O halde asıl tabiate muhalefet deliliktir. Erol, bu kanaatı ile sokakta kalacak, hem de yarım adam olarak !

— Kur yapmağa başlıyalı hafta olmadı, maşallah siyatiği geçti bile!...

Erol cevap verdi :

— Bence yarımay dolunaydan daha mânâlıdır.

Ferit Bey :

— O, işin edebiyatı :

Dedikten sonra ilâve etti :

— Şimdi herkes beni dinlesin, En yaşlınız sıfatiyle konuşacağım. Münakaşamızın sonunu tatlıya ve hayata bağlamak lâzım : Ayla ile Erolu, ikincisinin lâfta kalmağa mahkûm iddiasına rağmen, çoktanberi gözlerinde okuduğum arzuya uyarak, evlendirmeyi teklif ediyorum.

Tereddüt, hayret, sevinç ve alkış...

Büyüklerinden uzaklaştıkları zaman Ayla sordu :

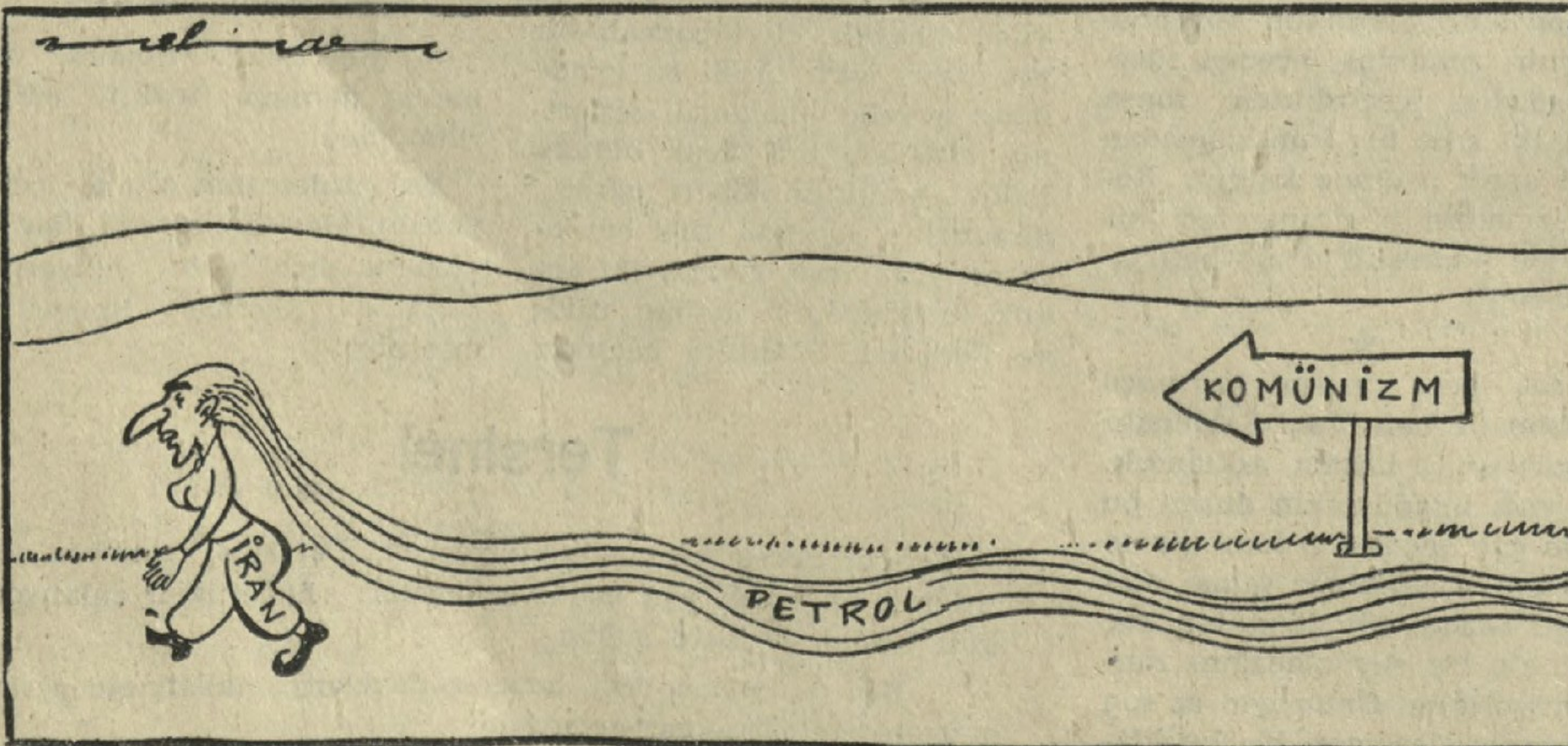
— Neden hep evliliğin delilik olduğundan, evlenemiyeceğinden söz açar dururdun? Bana karşı samimî hisler beslediğini bilmeme rağmen, daima bu tarzda konuştuğun bana da sevginden bahse yanaşmadığın için, korkuyordum, doğrusu; Erol..

— Kanaatim değişmemiştir. Sen beni deli ettiğinin farkında değil misin ?

Çocukların yanlarından ayrıldığını görünce Ferit Bey, Selâmi Beyin kulağına eğildi :

— En doğru sözü Abdülhak Hâmit karısına söylemiştir : «Sensiz de, seninle de yaşanmaz !».

Aydın Nisari

Saçı uzun, aklı kısa!...

İltifat!

Avukat Ekrem Onur, bir toplantıda Ayten Avşar'a adamakıllı iltifat ediyordu. Bir aralık bunalan kadın:

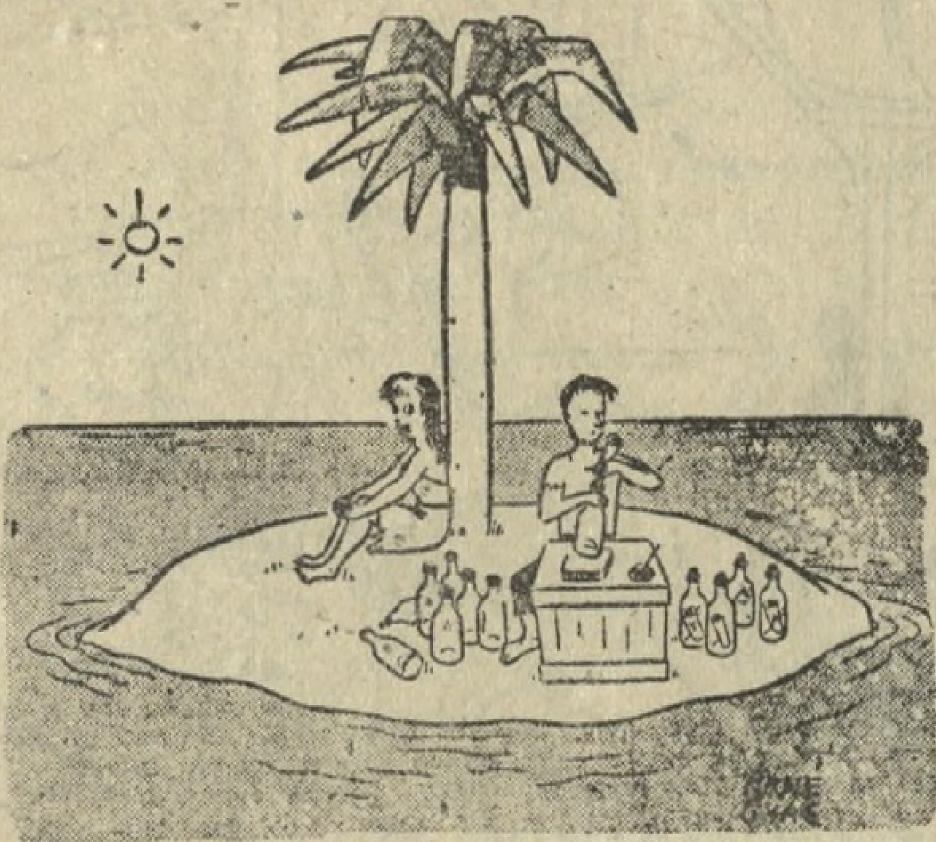
— Aman efendim, yeter artık! dedi, sizin için zaten dünyanın en yalancı adamı derler. Komplimanlarınıza nasıl inanayım?

Ekrem de taşı gediğine koydu:

— Olabilir hanımefendi ama, bu sözünüz benim için en büyük iltifat sayılır. Çünkü nazarımda dünyanın en güzel kadını sizsiniz!

000012

Ecnebi Karikatürleri

— Bir şişsye de anneme mektup koy, kızarsa gelmeğe kalkar ha!...

YAZISIZ!.

YAZISIZ!.

— Alıkça bir adam...
— Kocamdır..
— Onu demedim, yanındaki serserni söylüyorum...
— O da kardeşimdir!

Gün, Gözü, Kulağı

İnönü Düğünü

Taksim gazinosu gazino olalı böyle bir ihtişam görmüş müdür acaba? Ömer'in düğününden bahsediyorum. Halk Partisinin iktidar devirlerini bir kere daha hayalimde yaşattı bu düğün. Bin yedi yüz mü, on yedi bin kişi mi ne vardı. Miting rakamlarına dön mesin diye kat'î söylemiyorum. Gerek İstanbulun, gerek Türkiyenin bütün tanınmış kadınları, yani güzelleri ve zenginleri oradaydı. Kadınlar, sıcaktan olacak, handiyse bikini mayoları giymişler, erkekler yaz kıyafetlerine bürünmüşlerdi. Her taraf, elmas ve pırlanta ışıklariyle donandığı için elektrik yakmağa lüzum kalmıyordu. Hiç şüphesiz, davetli olan da, olmıyan da oradaydı. Sanki Anadolu cennet, İstanbul cennetten bir köşe.. Herkes o kadar tasasızdı ki... İşte Ankara'nın siyah incisi bile yeni. partöneriyle şu masada. Gelene, geçene el öptürüyor. Eskiden dev let reisleriyle yakınlarına mahsus olan âdet, şimdi kadınlara da sirayet etti. Lâstik kralı, yanında meşhur M. hanımla gelmiş. Ama, kraliçe, kendi karısı değil. Bereket kimse, bu noktayı sormaya lüzum görmüyor. Ayten, bu akşam sahiden saltanat sürmekte. Erkekler etrafında pervane. Hele dekan beyin telâşı, kırkından sonra saz çalmağa başladığını ne güzel anlatıyor. Kasım Gülek, başında sün net takkesi, entarisinin etekleri savrula savrula seçim propagandasında. Bu gecenin en rahat çifti, şüphesiz gelinle güvey. Allahtan, onlarla meşgul olmağa kimsenin vakti yok...

Gelenler ve gidenler:

Kıdemli hanımlarımızdan İffet Oruz ve fikirdaşları, milletlerarası kadınlar kongresinde bizi temsil etmek üzere Napoli'ye gittiler. Aklınıza geleni biliyorum ama, ne yapalım? Onlar gittiler işte. .

Diğer taraftan Amerikaya kaçırıldığını iddia eden iki bar kızı da İstanbula döndüler. Bunlardan Neriman, muharririmizle sıkı bir basın toplantısı yapmıştır. Macerası hakkında:

— Coniler sıkı çocuklardı doğrusu. Bugün de isteseler yine gideriz. Lâkin Amerikada insanı manastıra kapatıyorlar iki gözüm. Biz öyle numaraya gelemeyiz. Hemen memlekete iademizi istedik. Posta ettiler. Kârımız İngilizce öğrenmek oldu. Elbet memlekete yine gelirler onlar. Bak nasıl sızdıracağız conileri. Hep onlar bizi çuvallıyacak değiller ya...

Demiştir. Bizim konuşma dilimize tercüme edilince, bu demeçten çıkan mâna, kızların Amerikadan memnun kaldıklarından ibarettir.

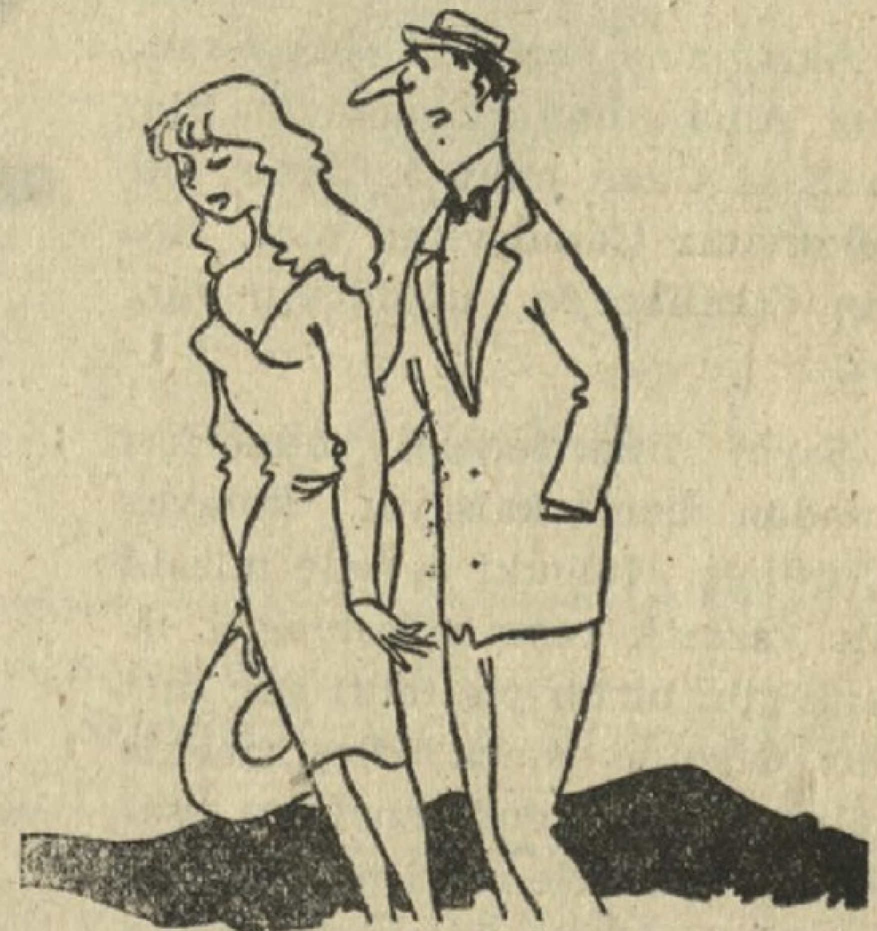
Maya'da kokteyl:

Adalet Cimcoz'un galerisinde koktey içtik bu hafta. Esmer güzeli saçlarını alagarson kestirmiş, büsbütün bitirim olmuş. Etrafında da hep sanatkârlar. Bedri Rahmi, Fikret Adil falan filân. Alev'in annesiyle Yeşimin babası, Gül, Gülseren, Nedret, Arıburnu, Anafartalar, Conk bayırı filân hep oradalardı. Çıkarken farkına vardım. Duvarda tablolar da asılıydı sahi. Fikret Otyam'ınmış.

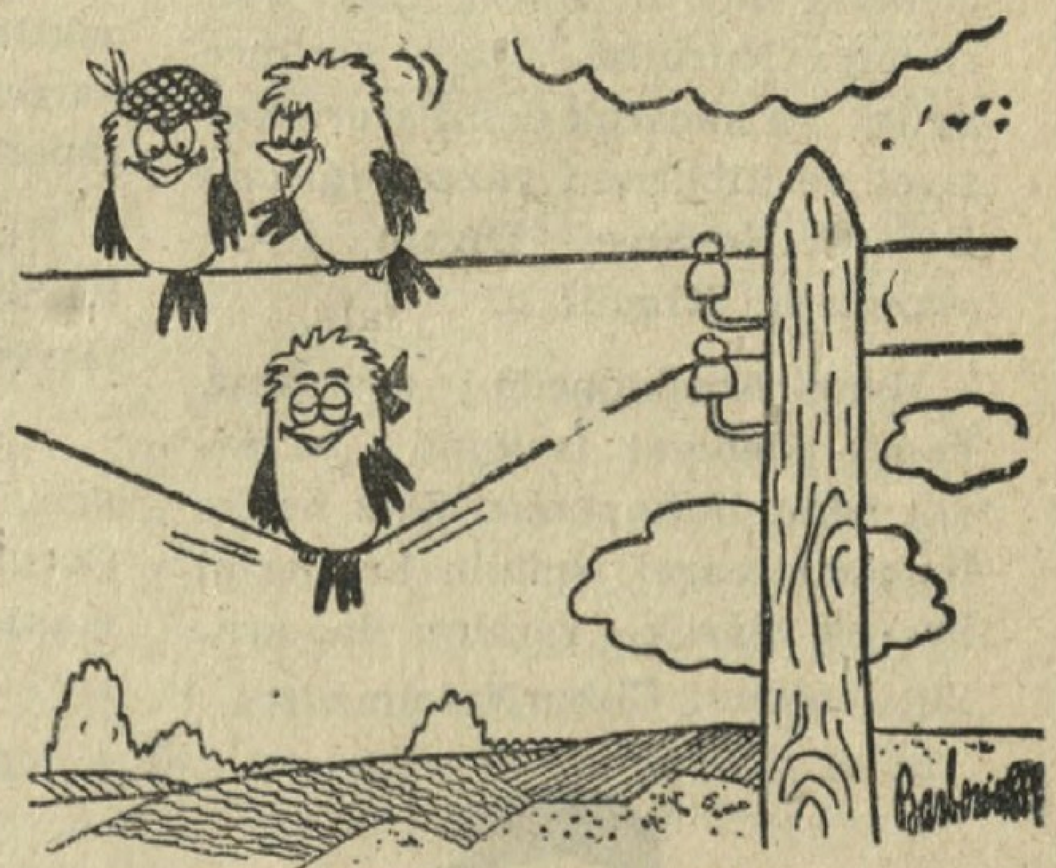
Paramont - Picture

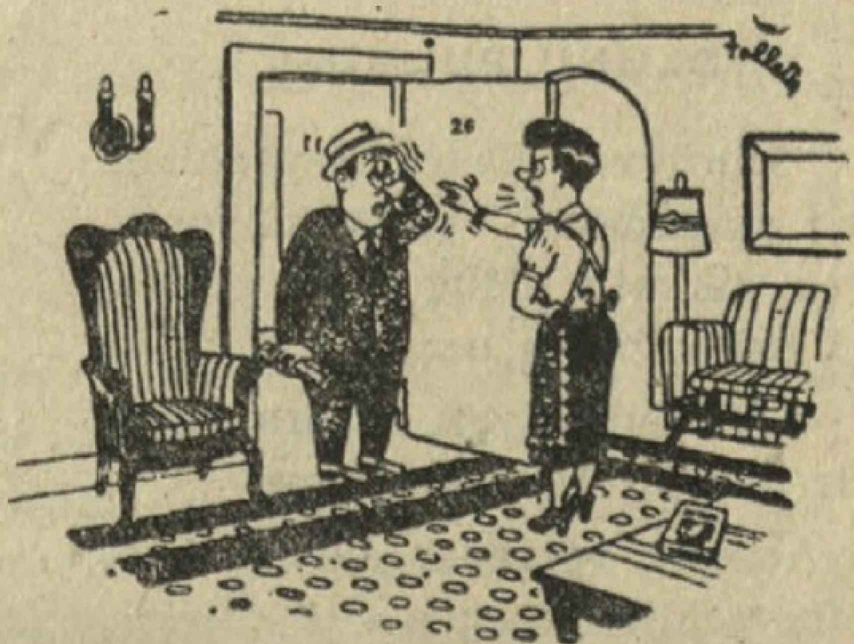
YAZISIZ!.

— Elbiselerimi kendim yaparım..
— Hep başkasından çıkma gibi duruyor ya...

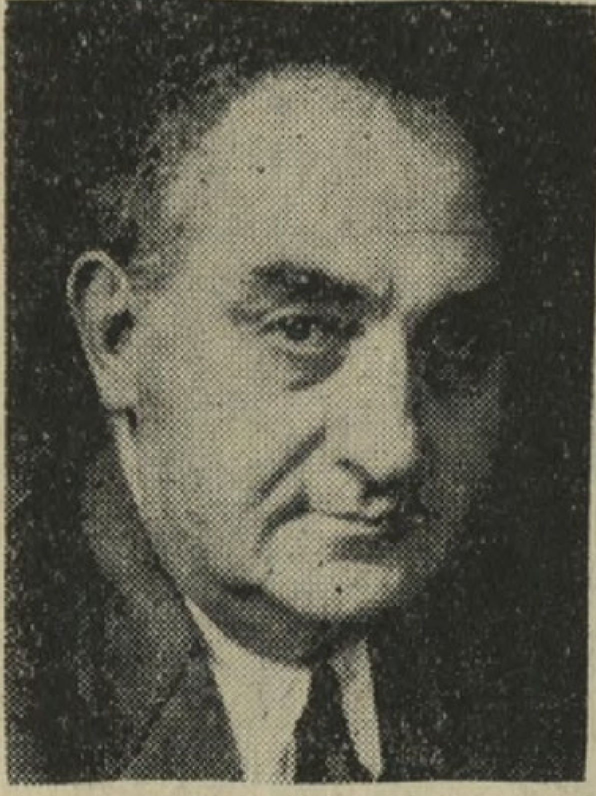
— Demek, hâlâ şişmanladığını farketmiyor!

Hizmetçi — Siz ne biçim aile reisisiniz! Hani benim sigaralarım?..

000013

KİMDİR KİM?

Eski Ozan

Akbaba'da şiirlerini okuyorsunuz. Ama adına aldanmayın. Şimdi Eski Ozan adını kullanır, bir bakarsınız Çamdeviren olur. Bazan Çamlıbel'de uğuldayıp gürler.

Şayet marifetleri, hünerleri bundan ibaret kalsaydı, kolayca bilirdiniz. Halbuki o, sade mizahî şiir yazmak veya milletvekili olmak gibi birbiriyle telifi güç şartları nefsinde ustaca birleştirmekle kalmamıştır. Kendi boyunca eseri de vardır. Ne eseri mi? Evvelâ çocukları, sonra kitapları. Kitapları ya... Meselâ roman, tiyatro, şiir gibi kitaplar. Evi de var. Emirgân Çınaraltı kahvesinde abone olduğu iskemlesi de... Yahya Kemal'e bayılır. Ancak Halit Fahri veya Nurullah Ataç'ı görünce ayılır. Ve kaçacak delik arar. Haysiyet ve itibarının yüksekliği onu D.P. N. Haysiyet Divanı üyesi yapmıştır. Kimdir o?

Hangi Ansiklopediyi açarsanız, hangi edebiyat tarihine baksanız adını bulursunuz. Size üç kelimeden ibaret isminin harflerini karışık olarak yazalım da, arayıp, bulunu: ÇllkurNafaimzılfea.

YOLUNU BULMUŞ!

Mürüvvet Bayrı, Beyoğlunda bir mağazadan çorap alıyordu. Pek dikkatli olduğu için elindeki fişi vezneye uzattı:

— Burada fiyatı 13 lira yazılı, siz benden 14 lira aldınız.

Açıkgöz veznedar, hemen kendine geldi:

— Affedersiniz hanımefendi, 13 uğursuzdur diye düşünmüştüm!

— Allahtan karım bavul alma dediydi!...

DERDİNİZİ YAZINIZ

Akbaba, bu sütunda, okuyucularının dertlerini cevaplandıracaktır. İcabında, lâyıkiyle cevap verebilmek için bir detektif, bir karikatürist ve bir ruh hekiminden ibaret ihtisas komisyonunun raporuna istinat edecektir.)

İzmirde, Kordonboyunda oturan okuyucumuz Bayan Şükran Şükranoğlu, bize gönderdiği bir mektupta kocasının halini şöyle tasvir ediyor:

«Kocama bir hal oldu. Son zamanlarda uykuları azaldı. Yemek yemeği unutacak hale geldi. İşine, gücüne ehemmiyet vermiyor.. Çocuklarını ihmal ediyor. Zaman zaman âni heyecanlara kapılmaktadır. Bazan bir odaya kapanıp kendi kendine bağırıp çağırıyor. Allah aşkına söyleyin. Hangi doktora başvurayım?»

Bu mektubu, detektife verdik. Cevabı:

— Bu hanımın kocası muhakkak bir şirkette veznedardır. Son zamanlarda karısının israfına para dayandıramaz hale gelmiş olmalı. Bunun neticesi malûmdur, defterlerde tahrifat, zimmetine para geçirmek. Teftiş zamanı yaklaştıkça adamın âsabı bozulmuş.

Ayni mektupu karikatüriste verdik. Cevabı:

— Bu hanımın kocası herhalde bir tüccardır. Lâkin politika hayatına atılmağa hazırlanıyor. Odalara kapanıp nutuk atması, seçim mücadelesine hazırlandığını gösterir..

Nihayet, ayni mektubu ruh hekimine gösterdik. Cevabı:

— Bu hanımın kocası âşıktır. Karısiyle sevdiği kadın arasında bocalamak, sinirlerini harap etmiş olacak ki, evine karşı alâkası azalmış, yemeklerini bile ihmal edecek kadar aklını, fikrini sevgilisine kaptırmıştır...

Netice :

Okuyucumuza evvelâ kocasının hesaplarını tetkik ettirmişsin, sonra parti ileri gelenlerine durumunu bildirmesini ve nihayet boşanmak için bir avukata başvurmasını tavsiye ederiz!..

Sıhhî Öğütler

Hekimlik dünyasında bazı yeni hastalıklar keşfedilmektedir. Bunlar, eskiden mikropsuz bir takım cemiyet hastalıkları sanılırdı. Bugün ise hepsinin mikrobu bulunmuş, tedavi usulleri keşfedilmiştir. Bir kaçı hakkında izahat veriyoruz:

Koku Düşkünlüğü:

Âraz: Avrupa markalı pahalı kokular sürünmek. Mikrobu: Sular idaresi. İnsanlar susuzluk yüzünden sıcaklarda bir takım bed kokular peydahladıklarından ağır parfüm kullanmak hastalığına tutulurlar. Zararı bilhassa aile bütçesi üzerinde yaptığı tahribatla meydana çıkar.

Tedavisi: Deniz banyosudur.

Araba sevdası:

Âraz: Bir Packard veya De Soto arabası aldırmak üzere erkeği sıkboğaz etmekle başlar. Ekseriyetle kadınlara ârız olan bir illettir.

Mikrobu: Uzak yerde oturmak, tramvaya veya otobüse binmeğe mecbur olmak.

Tedavisi: Dayak!

000014

Müthiş Bir Adam!

Beni bir bayın evine götürdüler iki gözüm; ne adını sor bana, ne sanını! Ne memuriyetini söyleyim sana, ne adresini! Yalnız bilesin ki, iki gözüm, evine gittiğim bay dehşetli âdemlerdenmiş. Lâyiklikte üstüne çıkan, asrîlikte kâbına varan yokmuş onun. Bunu ben demiyorum. Bunu, beni o müthiş âdemin evine götürenler diyor.

Evden içeri girdik. Ev dedimse, iki üç katlı bir konak sanma!. Taksimde, penceresi kapısından, kapısı penceresinden, balkonu damından, damı balkonundan farksız kübik bir apartımanın ikinci katında oturuyor seninkisi. Bir mobilyalar var içerde, iki gözüm, masayı iskemleden, koltuğu büfeden ayırt edemiyorsun.. Her taraf nikelli, pırıl, pırıl. Duvarlarda, Bedri Rahmi, Eyuboğlunun beyitli, mânili tabloları. Kütüphanede, Hamdi Başar'ın milletvekili olmadan önceki fikirlerini yayan «Devletcilik» kitapları. Yazıhanesinin üstünde eski Millî İktisat ve Tasarruf Cemiyetinin yeni ulusal arttırma ve biriktirme kurumunun broşürleri. Velhasıl, iki gözüm, ayağını eşikten atar atmaz anlıyorsun ki, müthiş lâyik, dehşetli asrî, ulusal bir âdemin harimindesin !

Biz koltuklarda otururken salona bayın bayanı girdi. Tanış olduk kendisile de... Bir bayan ki, iki gözüm, görmeğe değer. Dudaklar mora yakın kırmızı, saçlar beyaza yakın sarı. Bir konuşuyor bayancık, sanırsın ki, Avrupa turnesinden yeni dönmüş...

Bay konuştu, bayan konuştu. Lâflar hep inkılâba, lâyikliğe, modern sanata, Parise, Nise dair. Belediyeyi çekiştirdik Taksim meydanını az aydınlatıyor diye. Fenerbahçe kulübünü çekiştirdik adı çok banal diye. Edebiyatçıları çekiştirdik dehasını hâlâ kabul etmediler diye... Lâf lâfı açtı, iki gözüm, lâf lâfı, açtı, likör karıştı araya, likörden viskiye, viskiden vermuta, vermuttan gene liköre, likörden gene viskiye ve en sonunda da rakıya dayandık. Şu bizim bildiğimiz rakıya !

Rakı mürtecidir, iki gözüm, adı üstünde : (İmam suyu) diyorlar. İmam suyuna dayanınca bizim bay yakalığını çıkardı, bayan iskarpinlerini.. Ne yapsınlar?.. Birinin boyuncuğunu sıkıyormuş, öbürünün ayacıklarını !

— Buralarda hiç sinir doktoru yok mudur?.

— Nereden olsun oğlum? Ne elektrik var, ne Terkos, ne de telefon!......

Rakıya bir başlandı mı, iki gözüm, sonu uzar, durur boyuna.. Başladı bizim kadehlerin sonu da imamın sarığı gibi uzamağa.. Bir de duvardaki acayip rakamlı saata baktım ki gece yarısı... «Eh, kalkalım artık!» dedim. Bay «olmaz» dedi. Bayan «vallahi bırakmam» diye bastı feryadı.

Beni oraya götüren arkadaş fitil oldu iki gözüm. Amma nasıl, fitil, ne söylediğini biliyor, ne yaptığını. Birden :

— Şu radyoyu aç ta, Mısırı dinliyelim, demesin mi?.

Az daha küçük dilimi yutuyordum. Böyle asrî, böyle lâyik bir evde Mısır radyosu dinlenir mi ?

Küçük dilimi bereket yutmamışım, çünkü müthiş âdem fırladı hemen yerinden. Açtı radyoyu. Zaten düğme Mısır istasyonunun üstünde duruyormuş. Odanın içi birdenbire tecvitli bir (Yalelli!...) ile doluverdi. Ne oluyoruz, demeğe kalmadı, iki gözüm, bayan gitti yan odaya, bir ut aldı geldi.. Mısır radyosu basar Yalelliyi, bayan uda dayamış kafasını, vurur mızrabı, bizim müthiş âdem de dört elif miktarı çeker (ah!) ı!.. Ben ne haltedeyim? Korkumdan büzüldüm bir köşeye: «Acaba, diyorum içimden, beni tecrübe mi etmek istiyorlar ?».

Mısır radyosu ve ut peşrevi faslı bir hayli sürdü. Ben diyeyim bir saat, sen de iki.. Derken birdenbire radyodan bir kur'an sesi !

Lâyik, asrî, müthiş âdem fırladı yerinden. Bir tekmede devirdi rakı sofrasını, «namaza!» diye bir nara attı. Yüreğim ağzıma geldi, iki gözüm. Müthiş âdem imam oldu, bayanı arkasında, onun yanında da bizim fitil!..

Onlar tam secdeye kapanmışlardı ki, ben fırsattan istifade, fırladım dışarıya.. Dışarıda sabah oluyordu. Geniş bir nefes aldım. Tabana kuvvet tuttum evin yolunu !

Benden size öğüt olsun, iki gözüm: Siz siz olun, dindar iseniz asrîliğine aldanarak aptestsiz; dinsiz iseniz lâyikliğine kanarak pervasız, öyle her müthiş âdemin kübik apartımanına gitmeyiniz!..

Ben

— Beni dünyada iken tedavi eden doktor sendin ha?..

000015

GELECEKTE VE GEÇMİŞTE BUGÜN

18 Eylül 1876 - Kanunu Esasî Encümeni'nin son mukarreratına nazaran yapılacak tadilâtı müteakip memlekette vatandaşların hakları daha sağlam bir esasa raptedilmek kabil olacağı mülâhaza edilmeğle şeraiti meşrutiyeti daha ziyade resanete getürmek maksadına binaen bu kere teşkil olunan tâli bir encümen mevzuu bahis mevaddı adliye ve tıbbiyeyi tekrar gözden geçürecek ve bir karara raptederek halkı islâmı içinde bulunduğu sıkıntıdan kurtaracaktır, inşaenlillâh.

18 Eylül 1976 - Anayasanın antidemokratik hükümlerini değiştirmek için teşekkül eden tâli komisyon çalışmalarına devam etmekktedir. Bilindiğ igibi, bu meselede vatandaşın daha ziyade hür ve demokratik bir refaha kavuşması esastır. Ancak, yapılan anayasa tadilleri ve bilhassa zaman zaman Türkçeleştirme suretinde kendini göstermiş olan değişiklikler yüzünden bu kanun hukukî delâletini kaybetmiş olup herkesçe farklı surette tefsir edilmektedir. Bu mahzuru ortadan kaldırmak gerekiyor. Zira son zamanlarda kadınların doğuda yeniden çarşafları çıkarıp yeldirme ve hattâ manto giydikleri sık sık görülen hallerdendir. Halbuki vatandaş her türlü tesirden uzak olarak dilediği gibi giyinip soyunma hürriyetine malik olmalıdır. Bütün bu ince noktaları gözönünde tutan komisyon üyeleri, yakında anayasayı bir şeye benzeteceklerdir. Ayrıca bir heyet, bu hususta Tezveren Dede Efendi hazretlerini de ziyarete gitmiştir.

— Duruşu pek ustaca, değil mi?..
— Evet ama, vuruşu daha ustaca diyorlar!...

AHRET RADYOSU

Dün gece, İstanbul Radyosunun neşriyatına karışan garip bir ses, aşağıdaki mesajı yaymıştır:

— Alo, alo... Burası ahret rad yosu... Sayın İstanbullular!... Şimdi size Fatih Sultan Mehmed'in bir mesajını yayacağız!

Gök gürültüsünü andıran bir uğultudan sonra, radyomuzda ma vimsi bir ışık yanıp söndü.. Sonra, ağır, tok bir ses, hazin bir eda ile konuşmağa başladı:

— Güzel İstanbulu Türk mille tine armağan eden ben Fatih sul tan Mehmet, siz evlâtlarımdan ri ca ederim ki, İstanbul belediyesi beş yüzüncü fetih yılı proğramını, beş yüz yıl gibi kısa bir zaman içine, devriniz, benim devrim gibi bir sürat asrı olmadığından, sığdıramamıştır. Heykelimin yon tulması, Dolmabahçeden, Haliç'e geçirdiğim gemilerin aştığı yolun tamiri, iğrenç kokusu zaman zaman yeryüzünden gökyüzüne ka dar savrulan açık lâğımların kapatılması, en az beş yüz yıl daha ister.

Bu düşünce ile sizlerden ricam şudur ki: Feth-i celîl-i Konstantaniyye'nin kutlanma tarihini, hiç olmazsa bininci yıla tehir ederek, hemen bugünden hazırlığa başlayasınız.

Sene 2453 te, inşallah ümidimi zin tahakkuuk ettiğini görür ve siz de benimle beraber, bulunduğum ebediyet âleminden, torunlarınızın başarısını iftihar ile seyredersiniz!...

Radyomuzda tekrar mavimsi bir ışık yanıp söndü ve uzaktan uzağa duayı andıran sesler perde perde dağıldı...

M A K A S

Vatan Gazetesinden:

[Boğaziçi vapurunda büyük bir kavğa oldu, gençler birbirlerine girdiler...]

Akbaba:

[Bütün kavgaların sebebi bu değil mi?... Boğaz kavgası!]

★

Vatan Gazetesinden:

[Ankarada bir yankesici beş yüz lira yuttu..]

Akbaba:

[Eh, fukaranın yutacağından ne olur?.. İşte, en kabadayısı beş yüz lira... O da gazetelerin dilinde!]

★

Cumhuriyet Gazetesinden:

[Kaç politika?...]

Akbaba:

[Kimde?... Ahmet Emin Yalman üsttatta ise, sayamam. Her gün bir tane!... Sizde ise, eh, maşallah o da epeyce vardır, değil mi?]

★

— Dünya Gazetesinden:

[İntihar eden kaatil Teğmen hakkındaki dâva..]

Akbaba:

[Ahrete kaldı desene!]

★

Son Posta Gazetesinden:

[Telefon idaresi iktisadî devlet teşekkülü haline geliyor..]

Akbaba:

[Ah, bir de telefon idaresi haline gelse!]

★

— Dünya Gazetesinden:

[Devlet Orman İşletmesi Müdürlüğünden bildirilmiştir..]

Akbaba:

[Galiba bizim bu «Orman işletmesi müdürlüğü» de, beldesi olmayan belediyelerimiz gibi bir şey: Ormanı yok, müdürlüğü var!]

★

Vatan Gazetesinden:

[Kral Faruk'un devrilmesinde beş kadının rolü oldu.]

Akbaba:

[Bravooo!.. Aslanımı devirmeğe de beş kadın ancak yeter!..]

000016

DÜNYA Karikatürleri

— Emanet dairesi değil mi? Beş dakika şunları muhafaza ediverin!...

— Marc' Aurelio —

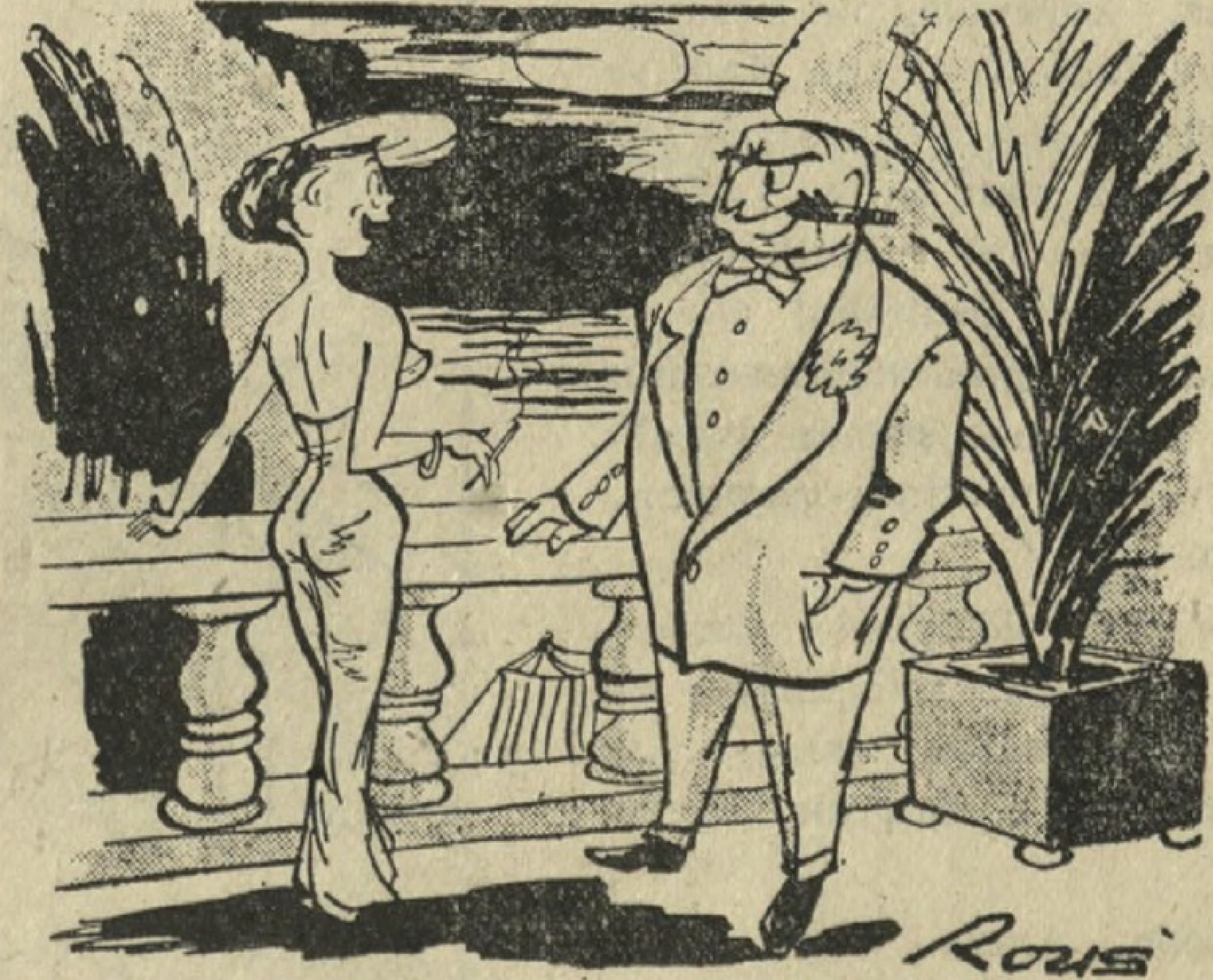
— Bütün delikleri tıkadım. Bakalım, yüzsüzler nereden gözetliyecekler!...

— Marc' Aurello —

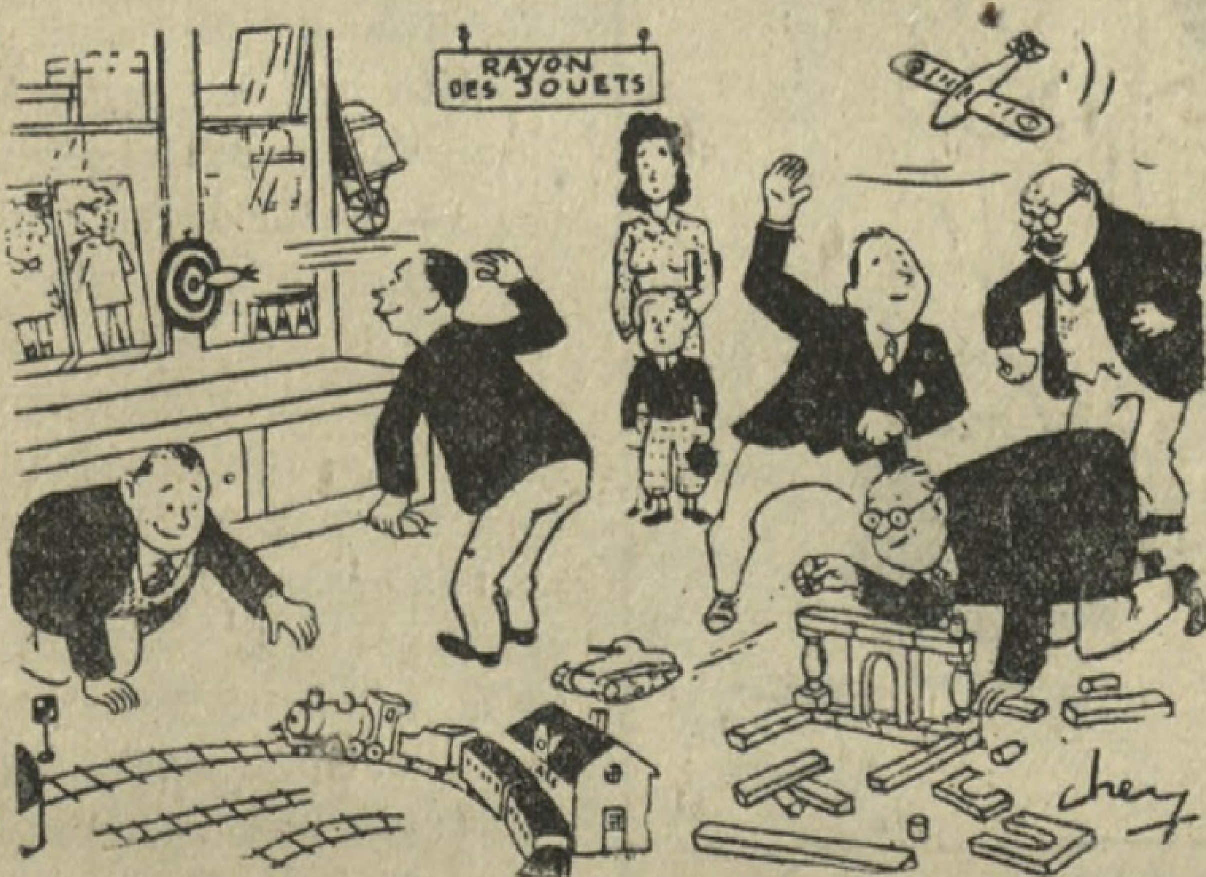

— Kral Faruk memleketine çok bağlı adamdır, servetini bile ehram şeklinde muhafaza ediyor!...

— İl Travaso —

— Şoföre tenbih ettim, seni güzellik enstitüsüne götürecek, balonun devamına esmer güzeli olarak iştirak ideceksin!... İci Paris

Patron o gün gelmemişti!...

— İci Paris —

Hırsız — Böyle lâübalilik olur mu canım... Erkenden eve dönüyorsunuz!...

— Yaman tezgâhtar doğrusu!. En müşkülpesent müşterileri bile yola getiriyor!...

— Le Hérisson —

000017

ZENGİN KOCA ARARKEN

YAZAN: SERVER BEDİ

AKBABA'NIN ROMANI: 7

Feriha, bir eli kalçasında, bir elinin parmağını da bana doğru uzatarak:

— Peki, dedi, hemen hesabını kes, şimdi çıkıp gitsin!

Ben sâkindim. Ağır ağır, masamın üstünde ne varsa, kâğıt, hokka, kalem, sumen, tampon, sepet.. hepsini birer birer yere koyuyordum.

Feriha bağırıyordu:

— Şimdi, şimdi çıkıp gidecek.

Ben üstünde hiç bir şey kalmayan masayı gürültüsüzce yere devirdim. Bu masanın geçme ayaklarından biri sakattı. İkide bir yerinden çıkıyordu. Çok zahmet çekmeden ayağı bir tutup çektim ve yerinden çıkardım.. Şimdi elimde kalın ve uzun bir sopa vardı.

İkisine doğru, kendi kuvvetinden emin insanların ağır adımlariyle yürüdüm. Sopayı havaya kaldırarak Ferihaya sordum:

— Kim çıkacakmış buradan? Kim? Söyle bakayım! Bir daha söyle!

Feriha, korkudan bir sıçrayışta geriye kaçtı. O zaman Kadriye döndüm:

— Burada seni en iyi döven kalacak değil mi? Şimdi dayak nasıl olurmuş, görürsün!

Masanın ayağını adamın omuzlarına, kollarına, şişman bacaklarına var kuvvetimle yapıştırıyordum.

Kadri yine gözlerini yumdu, ağzını yarı açtı. Avuçlariyle yüzünü muhafazaya çalışıyor, fakat bacaklarını uzatarak inliyordu:

— Oooh.. Aman. vur... Elin dert görmesin, vur, fakat kemiklerime değil, etime vur!..

Ben sopayı yapıştırırken Feriha dışarı fırladı ve bağırmağa başladı:

— Koşun! Yetişin! Deli var! Kadri beyi öldürüyor!

Bereket versin ki, odaya Tahsinle büronun hademesinden başka kimse gelmedi. Ferihayı kolundan tutup içeriye çeken Tahsin, odaya yabancılar dolmasın diye kapıyı kilitledi.

Hademeyi dışarıda bırakmıştı.

O zaman elimdeki sopayı Kadrinin yüzüne doğru sallıyarak, ben sordum:

— Hangimiz kalacak? Söyle bakalım.

Patron soluyordu.

— Söyle! diye bağırdım.

Biraz daha inledikten sonra cevap verdi:

— Sen kalacaksın şekerim, Neclâcığım, elin var olsun. Senin dayağındaki lezzet başka.

Feriha korkarak yaklaştı ve Kadriye sordu:

— Beni kovuyorsun demek!

— Ben hiç birinizi kovmuyorum. İkinizden de memnunum.

Ben bağırdım:

— Nasıl? Nasıl? Bu kızı kovmıyacak mısın?

— Emredersen kovarım şekerim. Fakat bugünlük kusurunu affet.

Feriha da başını önüne eğmiş, benden arkadaşça bir cevap beklediğini hissettiriyordu.

Masanın ayağını baston gibi yere dayıyarak, hâkim bir eda ile:

— Pekâlâ! dedim, söz versin bir daha yapmıyacağına.

Feriha, uyuşmağa hazır insanların yumuşak sesiyle:

— Ben sana ne yaptım? Sen beni dövdün, dedi.

— Kâğıtları masamdan gelip alacak mısın?

Feriha başını önüne eğerek:

— Niçin almıyayım, vazifem.. dedi.

— Gel öyleyse, seni öpeyim.

Bana doğru koşan Ferihayi kucakladım.

O günden sonra Ferihanın bana karşı potilikası tamamile değişti. Düşmanlıktan hiç bir şey çıkmıyacağını anlayınca dostluk yollarını arıyordu. Patronun yanında ciddi, fakat o dışarı çıkınca hemen yanıma geliyor:

— Nereden aldın bu basmayı Neclâ... Yeşili ne güzel...

Ben yüz vermiyorum. Fakat o sırnaşıyor ve elini saçlarıma götürüyor:

— Sana çok yakışıyor. Daha doğrusu ne giysen yakıştırıyorsun şekerim.

Patron içeriye girince Feriha masamın üstünden kâğıt almış gibi yaparak uzaklaşıyor.

Her gün böyle, bana sokulmak için numaralar. Hiç aldırmıyorum. Kısa ve kestirme cevaplar veriyorum. Mutlaka yeni bir plânı var. Çünkü bu kız, hesapsız iş görmez. Ne istiyor? Benim buradan ayağımı kaydırmak mı? Kadri ile evlenmek mi? Onun metresi olmak ve onu yolmak mı?

Tahsin, Feriha için hiç iyi şeyler düşünmüyor. Bir akşam beni bir gazinonun bahçesinde bira içmeğe davet etti.

— Neclâcığım, dedi, seninle arkadaşız. Benim sana karşı daha derin alâkam var ama, bunları sana söylemek haddim değil.

— Niçin Tahsin? Estağfurullah..

— Hayır, hayır... Ben haddimi bilirim. Senin aradığın şey bende yok. Senin bahtiyar olmanı isterim ben. Bu Feriha olmasaydı, patron sana bitmişti. Hâlâ da beğeniyor seni. Fakat o aşifte senin kuyunu kazıyor. Benim gözümden kaçmaz. Patronla dışarıda buluşuyorlar.

— Ne biliyorsun?

— Ben bilirim. Hattâ aralarındaki münasebet çok ileri safhalardadır. Kadri bana her şeyi anlatıyor.

— Anlatıyor mu?

— Evet. Müthiş itimadı vardır bana. Bütün kırbaç hikâyelerini anlattı.

— Kırbaç hikâyeleri mi?

Tahsin gülümsedi ve sustu.

En meraklı yerde lâkırdıyı kesmesine kızarak sordum:

— Nedir kırbaç hikâyesi ayol? Elimi öpmek istedi, çektim.

— Mazur gör, dedi, söyliyemem. Fakat patronun gözü hâlâ sende, bilesin. Ağır al. Şimdiye kadar çok iyi hareket ettin. Feriha mum gibi şimdi. Fakat seni boyuna fitliyor Kadriye.

— Nasıl fitliyor? Ne söylüyor?

— Allah aşkına sorma. Dedikodu yapmak istemem. Karı bana da düşman. Çaktırmıyor ama, beni de patrona fitlediğinden eminim. Kadri de acayip heriftir.

(Devamı var)

— Samsun belediyesi, mezar fiyatlarını üç yüz liraya çıkarmış...

— Aman şükredelim halimize... Burada hiç olmazsa sade yaşamak pahalı!...

000018

ANADOLU

Anonim Türk Sigorta Şirketi

SERMAYESİ : 1.500.000, — Türk Lirası

YANGIN

KARA ve DENİZ NAKLİYATI

KAZA

HAYAT

sigortalarını en müsait şartlarla yapmak için sayın müşterilerinin emrine âmadedir.

Yurdun her tarafındaki İş ve Ziraat Bankaları Türkiyenin bu en eski ve en büyük Sigorta Şirketinin acenteleridir.

Telefonlar:	Santral	44653/2/1 ve 44659
	Müdür	44039
	Fen Müşaviri ve Ankara Şubesi	10109
	İkinci Müdür	43954
	Galata Bürosu	43949
	İzmir Bürosu	5915

Telgraf adresi:

İmtiyaz—İstanbul

Muayyen zamanlardaki Sancılara Karşı...

GRİPİN

KULLANINIZ!

Gripin

- Baş, diş, adale, sinir, ağrılarına karşı başarı ile kullanılır.
- Grip ve nezle başlangıcında bir çok fenalıkları önler.
- Süratle hazmolur, ve derhal tesirini gösterir.

Yurt imarının en esaslı temeli

İller Bankası

Sermaye : 200.000.000 T. L.

Yurdu, SU ve ELEKTRİK şebekeleriyle örer.

Halkımıza sağlık kaynağı, bol ve temiz SU ile Işık ve her türlü refah vasıtaları sağlar.

ŞEHİR, KASABA ve KÖYLER'imizin bayındırlığı için gerekli yardımları yapar ve krediler açar.

Her türlü Kamu hizmetlerinin gerçekleşmesine çeşitli vasıtalarla da çalışır.

BANKACILIK muameleleri yapar.

En müsait şartlarla MEVDUAT kabul eder ve her nevi

Akbaba

Dr. — Aman Bayan Sulh, bu ne hal?.. Siz, teşhisi de, tedavisi de güç, esrarlı bir hastalığa tutulmuşsunuz!..

000020